

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 19ης Ιανουαρίου 2016*

«Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά των έργων που αφορούν εξοπλισμούς μεταγωγής με μόνωση αερίου — Απόφαση που εκδόθηκε κατόπιν της μερικής ακύρωσης της αρχικής απόφασης από το Γενικό Δικαστήριο — Πρόστιμα — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Αρχή της χρηστής διοίκησης — Δικαιώματα άμυνας — Ίση μεταχείριση — Αναλογικότητα — Εσφαλμένη εκτίμηση — Αρχικό ποσό — Βαθμός συμμετοχής στην παράβαση — Συντελεστής αποτροπής»

Στην υπόθεση T-409/12,

Mitsubishi Electric Corp., με έδρα το Τόκυο (Ιαπωνία), εκπροσωπούμενη από τους R. Denton, J. Vyavaharkar, R. Browne, L. Philiprou, M. Roald, J. Robinson, solicitors, και K. Haegeman, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους N. Khan και P. van Nuffel,

καθής,

με αντικείμενο προσφυγή που έχει ως κύριο αίτημα την ακύρωση της απόφασης C(2012) 4381 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 2012, για την τροποποίηση της απόφασης C(2006) 6762 τελικό, της 24ης Ιανουαρίου 2007, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] (νυν άρθρου 101 ΣΛΕΕ) και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ, στον βαθμό που απευθύνεται στη Mitsubishi Electric Corp. και στην Toshiba Corp. (υπόθεση COMP/39.966 — Εξοπλισμοί μεταγωγής με μόνωση αερίου — πρόστιμα), καθόσον η απόφαση αυτή αφορά την προσφεύγουσα, και ως επικουρικό αίτημα την τροποποίηση του άρθρου 1 της ίδιας αυτής απόφασης, προς τον σκοπό της κατάργησης ή τουλάχιστον της μείωσης του ύψους του προστίμου που έχει επιβληθεί στην προσφεύγουσα,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Kanninen, πρόεδρο, I. Pelikánová (εισηγήτρια) και E. Buttigieg, δικαστές,

γραμματέας: Σ. Σπυροπούλου, υπάλληλος διοίκησης,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζήτησης της 21ης Απριλίου 2015,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Η προσφεύγουσα, η Mitsubishi Electric Corp., είναι ιαπωνική εταιρία η οποία δραστηριοποιείται σε διάφορους τομείς, μεταξύ των οποίων ο τομέας των εξοπλισμών μεταγωγής με μόνωση αερίου (στο εξής: EMMA). Κατά το διάστημα μεταξύ Οκτωβρίου 2002 και Απριλίου 2005 η δραστηριότητά της στον τομέα των EMMA ασκούνταν από την TM T&D Corp., εταιρία που ανήκε κατά το ήμισυ στην προσφεύγουσα και κατά το άλλο ήμισυ στην Toshiba Corp. και η οποία λύθηκε το 2005.
- 2 Στις 24 Ιανουαρίου 2007 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εξέδωσε την απόφαση C(2006) 6762 τελικό, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/F/38.899 — Εξοπλισμοί μεταγωγής με μόνωση αερίου) (στο εξής: απόφαση του 2007).
- 3 Με την απόφαση του 2007, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι κατά το διάστημα μεταξύ 15ης Απριλίου 1988 και 11ης Μαΐου 2004 είχε τελεστεί μια ενιαία και διαρκής παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο στην αγορά των EMMA εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ) και επέβαλε στους αποδέκτες της απόφασης αυτής, δηλαδή σε ορισμένους Ευρωπαίους και Ιάπωνες κατασκευαστές EMMA, πρόστιμα, το ύψος των οποίων υπολογίστηκε κατ' εφαρμογή της μεθόδου που καθορίζεται με τις κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων που επιβάλλονται δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 και του άρθρου 65, παράγραφος 5, της Συνθήκης ΕΚΑΧ (ΕΕ 1998, C 9, σ. 3, στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων), καθώς και με την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων (καρτέλ) (ΕΕ 2002, C 45, σ. 3).
- 4 Η παράβαση την οποία αφορούσε η απόφαση του 2007 περιελάμβανε τρία βασικά στοιχεία:
 - μια συμφωνία που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 15 Απριλίου 1988 (στο εξής: συμφωνία GQ) και η οποία αποσκοπούσε στη συνομολόγηση κανόνων που να διέπουν την ανάθεση των έργων σχετικά με τους EMMA σε παγκόσμια κλίμακα, ώστε να διατηρηθούν οι ποσοστώσεις που αποτύπωναν σε μεγάλο βαθμό τα εκτιμώμενα μερίδια που παραδοσιακώς κατείχαν στην αγορά οι ενδιαφερόμενοι κατασκευαστές, συμφωνία που θα εφαρμοζόταν σε ολόκληρο τον πλανήτη, πλην Ηνωμένων Πολιτειών, Καναδά, Ιαπωνίας και 17 χωρών της Δυτικής Ευρώπης, και βασιζόταν στην παραχώρηση μιας «κοινής ιαπωνικής ποσόστωσης» στους Ιάπωνες κατασκευαστές και μιας «κοινής ευρωπαϊκής ποσόστωσης» στους Ευρωπαίους κατασκευαστές,
 - μια παράλληλη συμφωνία (στο εξής: κοινό σύμφωνο), δυνάμει της οποίας αφενός τα έργα EMMA στην Ιαπωνία και στις χώρες των ευρωπαϊκών μελών της σύμπραξης (στο εξής: χώρες των κατασκευαστών) προορίζονταν αποκλειστικά και μόνο για τις ιαπωνικές και τις ευρωπαϊκές αντίστοιχα εταιρίες που ήταν μέλη της σύμπραξης και αφετέρου τα έργα EMMA στις λοιπές ευρωπαϊκές χώρες επίσης προορίζονταν αποκλειστικά για την ομάδα των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων του καρτέλ, καθόσον οι Ιάπωνες κατασκευαστές ανέλαβαν τη δέσμευση να μη μετέχουν σε διαγωνισμούς για έργα στην Ευρώπη, αλλά σε αντάλλαγμα της δέσμευσης αυτής προβλεπόταν η κοινοποίηση των έργων αυτών στην ιαπωνική ομάδα επιχειρήσεων και η υπαγωγή τους στην «κοινή ευρωπαϊκή ποσόστωση» που πρόβλεπε η συμφωνία GQ (στο εξής: αφενός κοινοποίηση και αφετέρου λογιστική υπαγωγή),
 - μια συμφωνία που υπογράφηκε από τα μέλη της ευρωπαϊκής ομάδας κατασκευαστών στη Βιέννη στις 15 Απριλίου 1988 και επιγραφόταν «E-Group Operation Agreement for GQ-Agreement» (στο εξής: συμφωνία EQ) και η οποία αποσκοπούσε στην κατανομή των έργων EMMA που προορίζονταν για την ομάδα αυτή δυνάμει της συμφωνίας GQ.

- 5 Με το άρθρο 1 της απόφασης του 2007 η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η προσφεύγουσα είχε λάβει μέρος στην παράβαση κατά το διάστημα μεταξύ 15ης Απριλίου 1988 και 11ης Μαΐου 2004.
- 6 Για τη διαπιστωθείσα με το άρθρο 1 της απόφασης του 2007 παράβαση επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα, με το άρθρο 2 της ίδιας απόφασης, πρόστιμο ύψους 118 575 000 ευρώ, για την καταβολή δε των 4 650 000 ευρώ, τα οποία αντιστοιχούσαν στη διαπραχθείσα από την TM T&D παράβαση, η προσφεύγουσα ευθυνόταν σε ολόκληρο με την Toshiba.
- 7 Στις 18 Απριλίου 2007 η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή κατά της απόφασης του 2007.
- 8 Με απόφαση της 12ης Ιουλίου 2011, Mitsubishi Electric κατά Επιτροπής (T-113/07, Συλλογή, EU:T:2011:345), το Γενικό Δικαστήριο αφενός απέρριψε την προσφυγή ως προς το αίτημα ακύρωσης του άρθρου 1 της απόφασης του 2007. Αφετέρου ακύρωσε το άρθρο 2, στοιχεία ζ' και η', της απόφασης του 2007, καθόσον αφορούσε την προσφεύγουσα, διότι η Επιτροπή, επιλέγοντας, κατά τον υπολογισμό του ύψους του προστίμου, άλλο έτος αναφοράς για την προσφεύγουσα από ό,τι για τις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις που μετείχαν στην παράβαση, είχε παραβιάσει την αρχή της ίσης μεταχείρισης.
- 9 Στις 22 Σεπτεμβρίου 2011 η προσφεύγουσα υπέβαλε ενώπιον του Δικαστηρίου αίτηση αναίρεσης κατά της προπαρατεθείσας στη σκέψη 8 απόφασης Mitsubishi Electric κατά Επιτροπής (EU:T:2011:345).
- 10 Στις 15 Φεβρουαρίου 2012 η Επιτροπή απέστειλε στην προσφεύγουσα έκθεση πραγματικών περιστατικών, με την οποία της γνωστοποιούσε ότι είχε την πρόθεση να εκδώσει νέα απόφαση επιβολής προστίμου (στο εξής: έκθεση πραγματικών περιστατικών). Η Επιτροπή εξέθεσε τα πραγματικά περιστατικά που θεωρούσε, κατόπιν της προπαρατεθείσας στη σκέψη 8 απόφασης Mitsubishi Electric κατά Επιτροπής (EU:T:2011:345), κρίσιμα για τον υπολογισμό του ύψους του προστίμου αυτού.
- 11 Στις 16 Μαρτίου 2012 η προσφεύγουσα υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί της έκθεσης αυτής.
- 12 Στις 8 Ιουνίου 2012 πραγματοποιήθηκε συνάντηση των εκπροσώπων της προσφεύγουσας και της ομάδας της Επιτροπής στην οποία είχε ανατεθεί η υπόθεση.
- 13 Με την απόφαση C(2012) 4381 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 2012, για την τροποποίηση της απόφασης του 2007, στον βαθμό που απευθυνόταν στην προσφεύγουσα και στην Toshiba (υπόθεση COMP/39.966 — Εξοπλισμοί μεταγωγής με μόνωση αερίου — πρόστιμα) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το άρθρο 2 της απόφασης του 2007 τροποποιήθηκε με την προσθήκη δύο νέων στοιχείων ζ' και η'. Με το στοιχείο ζ' επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα πρόστιμο ύψους 74 817 000 ευρώ, για την καταβολή του οποίου ευθυνόταν αποκλειστικώς η προσφεύγουσα. Με το στοιχείο η' επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα πρόστιμο ύψους 4 650 000 ευρώ, για την καταβολή του οποίου η προσφεύγουσα ευθυνόταν σε ολόκληρο με την Toshiba.
- 14 Η Επιτροπή, για να αρθεί η άνιση μεταχείριση την οποία επέκρινε το Γενικό Δικαστήριο με την προπαρατεθείσα στη σκέψη 8 απόφαση Mitsubishi Electric κατά Επιτροπής (EU:T:2011:345), στηρίχθηκε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, στους συνολικούς κύκλους εργασιών σχετικά με τους ΕΜΜΑ του 2003. Η Επιτροπή έλαβε υπόψη τον κύκλο εργασιών της TM T&D για το 2003, διότι οι δραστηριότητες της προσφεύγουσας και της Toshiba σχετικά με τους ΕΜΜΑ ασκούνταν κατά το έτος εκείνο από την εν λόγω εταιρία (αιτιολογικές σκέψεις 59 και 60 της προσβαλλόμενης απόφασης).
- 15 Έτσι, πρώτον, στο πλαίσιο της διαφοροποιημένης μεταχείρισης που αποσκοπούσε στην αποτύπωση της διαφορετικής συμβολής καθενός από τα μέλη της σύμπραξης, η Επιτροπή υπολόγισε το μερίδιο αγοράς της TM T&D το 2003 στον τομέα των ΕΜΜΑ (15 % έως 20 %) και την κατέταξε στη δεύτερη

κατηγορία, σύμφωνα με τη μέθοδο κατηγοριοποίησης που προβλέπεται στις αιτιολογικές σκέψεις 482 έως 488 της απόφασης του 2007. Κατά συνέπεια, για την TM T&D υπολογίστηκε ένα υποθετικό αρχικό ποσό 31 000 000 ευρώ (αιτιολογική σκέψη 61 της προσβαλλόμενης απόφασης).

- 16 Δεύτερον, για να αποτυπωθεί κατάλληλα η διαφορετική συμβολή της προσφεύγουσας και της Toshiba στην παράβαση κατά το διάστημα που προηγήθηκε της σύστασης της TM T&D, το αρχικό ποσό της τελευταίας αυτής εταιρίας διαιρέθηκε μεταξύ των μετόχων της ανάλογα με τις πωλήσεις EMMA που είχε πραγματοποιήσει καθένας από τους μετόχους το 2001, δηλαδή το τελευταίο έτος πριν από τη σύσταση της TM T&D. Κατά συνέπεια, για την προσφεύγουσα υπολογίστηκε ένα αρχικό ποσό 20 136 801 ευρώ και για την Toshiba 10 863 199 ευρώ (αιτιολογικές σκέψεις 62 και 63 της προσβαλλόμενης απόφασης).
- 17 Τρίτον, για να διασφαλιστεί η αποτρεπτική λειτουργία του προστίμου, η Επιτροπή εφάρμοσε στην προσφεύγουσα, με βάση τον κύκλο εργασιών της του 2005, έναν συντελεστή αποτροπής ίσο με 1,5 (αιτιολογικές σκέψεις 69 έως 71 της προσβαλλόμενης απόφασης).
- 18 Τέταρτον, για να αποτυπωθεί η διάρκεια της παράβασης κατά το διάστημα που προηγήθηκε της σύστασης της TM T&D, το αρχικό ποσό της προσφεύγουσας αυξήθηκε κατά 140 % (αιτιολογικές σκέψεις 73 έως 76 της προσβαλλόμενης απόφασης).
- 19 Πέμπτον, για να αποτυπωθεί η διάρκεια της παράβασης κατά το διάστημα λειτουργίας της TM T&D, επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα και στην Toshiba, ως ευθυνόμενες σε ολόκληρο, ποσό ίσο με το 15 % του υποθετικού αρχικού ποσού της TM T&D (αιτιολογική σκέψη 77 της προσβαλλόμενης απόφασης).
- 20 Τέλος, έκτον, το ποσό του προστίμου που είχε επιβληθεί αλληλεγγύως και σε ολόκληρο πολλαπλασιάστηκε με τον συντελεστή αποτροπής της προσφεύγουσας και το γινόμενο, κατά το μέρος κατά το οποίο υπερέβαινε το πρόστιμο που είχε επιβληθεί σε ολόκληρο, επιβλήθηκε ως πρόστιμο ατομικά στην προσφεύγουσα (αιτιολογική σκέψη 78 της προσβαλλόμενης απόφασης).

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 21 Η προσφεύγουσα, με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 12 Σεπτεμβρίου 2012, άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 22 Με έγγραφο της 8ης Ιανουαρίου 2013 η προσφεύγουσα παραιτήθηκε από το δικαίωμα κατάθεσης υπομνήματος απάντησης.
- 23 Με διάταξη του προέδρου του τέταρτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Φεβρουαρίου 2013, η διαδικασία αναστάλθηκε μέχρι την έκδοση απόφασης στην υπόθεση C-498/11 P, Mitsubishi Electric Corp. κατά Επιτροπής.
- 24 Κατόπιν της τροποποίησης της σύνθεσης των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου, η εισηγήτρια δικαστής τοποθετήθηκε στο πρώτο τμήμα, στο οποίο ανατέθηκε, κατά συνέπεια, η υπό κρίση υπόθεση.
- 25 Το Δικαστήριο, με απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2013, Siemens κατά Επιτροπής (C-239/11 P, C-489/11 P και C-498/11 P, EU:C:2013:866), απέρριψε την αίτηση αναίρεσης που είχε υποβάλει η προσφεύγουσα κατά της προπαρατεθείσας στη σκέψη 8 απόφασης Mitsubishi Electric κατά Επιτροπής (EU:T:2011:345). Κατόπιν αυτού, επαναλήφθηκε η διαδικασία στην υπό κρίση υπόθεση.
- 26 Κατόπιν έκθεσης της εισηγήτριας δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφάσισε στις 3 Φεβρουαρίου 2015 να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο των μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας που προβλέπονται στο άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του

Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 1991, κάλεσε τους διαδίκους να καταθέσουν ένα έγγραφο και τους έθεσε εγγράφως ορισμένες ερωτήσεις. Οι διάδικοι ανταποκρίθηκαν σε όσα τους ζήτησε το Γενικό Δικαστήριο.

27 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση καθόσον την αφορά,
- επικουρικά, να τροποποιήσει το άρθρο 1 της προσβαλλόμενης απόφασης, ώστε να καταργηθεί ή τουλάχιστον να μειωθεί το ποσό του προστίμου που της επιβλήθηκε,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

28 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να απορρίψει την προσφυγή ως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος,
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επί του κύριου αιτήματος: ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης

29 Η προσφεύγουσα προβάλλει με την προσφυγή της, προς στήριξη του κύριου αιτήματός της, εννέα λόγους ακύρωσης. Ο πρώτος λόγος αφορά παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης, παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας. Ο δεύτερος αφορά παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης και παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης και της αρχής της αναλογικότητας, όσον αφορά τον υπολογισμό του συντελεστή αποτροπής. Ο τρίτος λόγος αφορά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, καθόσον η Επιτροπή υπολόγισε το ύψος του προστίμου της προσφεύγουσας με τον ίδιο τρόπο με τον οποίο υπολόγισε το ύψος των προστίμων των Ευρωπαϊών κατασκευαστών. Ο τέταρτος λόγος στηρίζεται στον ισχυρισμό ότι η Επιτροπή κακώς δεν έλαβε υπόψη της ορισμένα αποδεικτικά στοιχεία τεχνικής και οικονομικής φύσης κατά τον προσδιορισμό των επιπτώσεων της συμπεριφοράς της προσφεύγουσας και κατά τον υπολογισμό του ύψους του προστίμου που της επέβαλε. Ο πέμπτος λόγος στηρίζεται στον ισχυρισμό ότι ο προσδιορισμός της διάρκειας της παράβασης ήταν εσφαλμένος. Ο έκτος λόγος αφορά παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της αναλογικότητας κατά τον καθορισμό των ποσοστών επιμερισμού του αρχικού ποσού της TM T&D μεταξύ της προσφεύγουσας και της Toshiba. Ο έβδομος λόγος αφορά παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας ως προς τον καθορισμό των ποσοστών επιμερισμού του αρχικού ποσού της TM T&D μεταξύ της προσφεύγουσας και της Toshiba. Ο όγδοος λόγος στηρίζεται στον ισχυρισμό ότι η μέθοδος καταλογισμού ενός αρχικού ποσού στην προσφεύγουσα για το διάστημα πριν από τη σύσταση της TM T&D αντιβαίνει στις αρχές της ίσης μεταχείρισης και της αναλογικότητας. Ο ένατος λόγος στηρίζεται στον ισχυρισμό ότι η μέθοδος καταλογισμού ενός αρχικού ποσού στην προσφεύγουσα για το διάστημα πριν από τη σύσταση της TM T&D συνεπάγεται την παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης και την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας.

30 Η προσφεύγουσα, απαντώντας σε ερώτηση που της έθεσε εγγράφως το Γενικό Δικαστήριο, δήλωσε ότι, κατόπιν της έκδοσης της προπαρατεθείσας στη σκέψη 25 απόφασης Siemens κατά Επιτροπής (EU:C:2013:866), παραιτούνταν από τον πέμπτο λόγο ακύρωσης. Κατά συνέπεια, απομένει να εξεταστούν οι λοιποί οκτώ λόγοι. Συναφώς το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει, κατά

πρώτον, τον πρώτο, τον έβδομο και τον ένατο λόγο, οι οποίοι αφορούν τη διαδικασία που κατέληξε στην έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης και την αιτιολόγηση της απόφασης αυτής, κατά δεύτερον, τον όγδοο και τον έκτο λόγο, οι οποίοι αφορούν τον καθορισμό του αρχικού ποσού της προσφεύγουσας σε σχέση με το υποθετικό αρχικό ποσό της TM T&D, κατά τρίτον, τον τρίτο και τον τέταρτο λόγο, οι οποίοι αφορούν τη συμβολή της προσφεύγουσας στην παράβαση, και, κατά τέταρτον, τον δεύτερο λόγο, ο οποίος αφορά τον καθορισμό του συντελεστή αποτροπής της προσφεύγουσας.

Επί του πρώτου λόγου ακύρωσης: παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης, παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας

- 31 Η προσφεύγουσα, με τον πρώτο λόγο ακύρωσης, υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, κατά τον υπολογισμό του ύψους του προστίμου που της επέβαλε, παρέβη την υποχρέωση αιτιολόγησης, παραβίασε την αρχή της χρηστής διοίκησης και πρόσβαλε τα δικαιώματα άμυνάς της.
- 32 Συγκεκριμένα, από την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τις βέλτιστες πρακτικές για τη διεξαγωγή των διαδικασιών που αφορούν τα άρθρα 101 [ΣΛΕΕ] και 102 [ΣΛΕΕ] (ΕΕ 2011, C 308, σ. 6) προκύπτει, κατά την προσφεύγουσα, ότι, για λόγους μεγαλύτερης διαφάνειας, η Επιτροπή πρέπει να αναφέρει στην ανακοίνωση αιτιάσεων ή ενδεχομένως στην έκθεση πραγματικών περιστατικών ορισμένα στοιχεία που είναι κρίσιμα για τον υπολογισμό του ύψους του προστίμου, όπως είναι τα αριθμητικά στοιχεία για τις πωλήσεις.
- 33 Εν προκειμένω όμως, η μέθοδος υπολογισμού του ύψους του προστίμου δεν διασαφηνίζεται στις αιτιολογικές σκέψεις 51 έως 85 της προσβαλλόμενης απόφασης και δεν είναι συνεπώς κατανοητή για την προσφεύγουσα, αφού η Επιτροπή δεν εξέθεσε ούτε τη συλλογιστική της ούτε τις βασικές φάσεις της εξέτασης στην οποία προέβη. Για τον λόγο αυτό, η Επιτροπή παραβίασε επίσης την αρχή της χρηστής διοίκησης.
- 34 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ειδικότερα ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη όσον αφορά, πρώτον, το μέγεθος της σχετικής γεωγραφικής αγοράς, δεύτερον, τη διαφοροποιημένη μεταχείριση, τρίτον, τον καθορισμό του αρχικού ποσού του προστίμου της TM T&D και την καταλληλότητά του και, τέταρτον, την επιλογή του συντελεστή αποτροπής στην περίπτωση της και την καταλληλότητά του.
- 35 Επιπλέον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν την ενημέρωσε για την πρόθεσή της να εφαρμόσει τον συντελεστή αποτροπής ακόμη και για το διάστημα της δραστηριότητας της TM T&D ούτε με την ανακοίνωση αιτιάσεων της 20ής Απριλίου 2006, που είχε αποσταλεί στο πλαίσιο της διαδικασίας που κατέληξε στην έκδοση της απόφασης του 2007 (στο εξής: ανακοίνωση αιτιάσεων του 2006), ούτε με τα έγγραφα που αντηλλάγησαν πριν από την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης.
- 36 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.
- 37 Επισημαίνεται ευθύς εξαρχής ότι η προσφεύγουσα, με την επιχειρηματολογία που αναπτύσσει, συγχέει ορισμένες αιτιάσεις που αφορούν την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνάς της κατά τη διαδικασία που κατέληξε στην έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης με αιτιάσεις που αφορούν την πλημμελή, κατά την άποψή της, αιτιολόγηση της εν λόγω απόφασης. Επειδή όμως πρόκειται για διαφορετικές αιτιάσεις, επιβάλλεται η χωριστή εξέτασή τους.

– Επί των αιτιάσεων που αφορούν την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας

- 38 Κατά τη νομολογία, ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας επιτάσσει να παρέχεται στον ενδιαφερόμενο, κατά τη διοικητική διαδικασία, η δυνατότητα να καθιστά λυσιτελώς γνωστή τη θέση του επί του υποστατού και της σημασίας των προβαλλόμενων πραγματικών περιστατικών, καθώς και επί των εγγράφων που έλαβε υπόψη της η Επιτροπή προς στήριξη του ισχυρισμού της ότι υπάρχει

παράβαση της Συνθήκης (απόφαση της 7ης Ιανουαρίου 2004, Aalborg Portland κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P και C-219/00 P, Συλλογή, EU:C:2004:6, σκέψη 66).

- 39 Εν προκειμένω επισημαίνεται ευθύς εξαρχής ότι, αφού η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά ρητά τροποποιητική απόφαση της απόφασης του 2007, η διαδικασία έκδοσής της αποτελεί συνέχεια της διαδικασίας που κατέληξε στην απόφαση του 2007. Υπό τις περιστάσεις αυτές, τόσο η απόφαση του 2007 όσο και τα προπαρασκευαστικά μέτρα για την έκδοσή της, μεταξύ των οποίων καταλέγεται και η ανακοίνωση αιτιάσεων του 2006, μπορούν να ληφθούν υπόψη για να εξακριβωθεί κατά πόσον τηρήθηκαν τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας κατά τη διαδικασία που κατέληξε στην έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, κατά το μέτρο κατά το οποίο η απόφαση αυτή του 2007 και τα εν λόγω μέτρα δεν έχουν θεωρηθεί παράνομα με την προπαρατεθείσα στη σκέψη 8 απόφαση Mitsubishi Electric κατά Επιτροπής (EU:T:2011:345).
- 40 Κατά πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, όπως τονίστηκε παραπάνω στη σκέψη 32, ότι η ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τις βέλτιστες πρακτικές επιβάλλει στην Επιτροπή την υποχρέωση να ανακοινώνει στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις ορισμένα στοιχεία που είναι κρίσιμα για τον υπολογισμό του ύψους του προστίμου, όπως είναι τα αριθμητικά στοιχεία για τις πωλήσεις.
- 41 Συναφώς δεν χρειάζεται να εξεταστεί το επιχείρημα της Επιτροπής ότι η ανακοίνωση σχετικά με τις βέλτιστες πρακτικές δεν έχει υποχρεωτικό χαρακτήρα, καθόσον αρκεί η επισήμανση ότι από τις παρατηρήσεις που διατύπωσε η προσφεύγουσα επί της έκθεσης πραγματικών περιστατικών προκύπτει ότι η προσφεύγουσα είχε την ευκαιρία να εκθέσει λεπτομερώς την άποψή της σχετικά με τις διάφορες φάσεις του υπολογισμού του ύψους του προστίμου που επρόκειτο να της επιβληθεί. Όσον αφορά ειδικότερα τα κρίσιμα αριθμητικά στοιχεία για τις πωλήσεις, η εν λόγω απάντηση αναφέρεται ρητά τόσο στα αριθμητικά στοιχεία για τις πωλήσεις της TM T&D όσο και στα στοιχεία για τις πωλήσεις της προσφεύγουσας και της Toshiba που επρόκειτο να χρησιμοποιηθούν κατά τον υπολογισμό του ύψους του προστίμου, πράγμα που σημαίνει ότι η προσφεύγουσα ήταν σε θέση να εντοπίσει τα κρίσιμα για τον υπολογισμό αυτό στοιχεία και να διατυπώσει τις παρατηρήσεις της επ' αυτών.
- 42 Η ορθότητα της διαπίστωσης αυτής επιβεβαιώνεται από τα πρακτικά που συντάχθηκαν από την Επιτροπή για εσωτερική χρήση των υπηρεσιών της κατόπιν της συνάντησης της 8ης Ιουνίου 2012 και στα οποία γίνεται λόγος για λεπτομερείς συζητήσεις μεταξύ της προσφεύγουσας και της Επιτροπής σχετικά με τις διάφορες φάσεις του υπολογισμού του ύψους του προστίμου που επρόκειτο να επιβληθεί στην προσφεύγουσα.
- 43 Υπό τις περιστάσεις αυτές, συνάγεται το συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η Επιτροπή πρόσβαλε τα δικαιώματά της άμυνας για τον λόγο ότι παρέλειψε να της ανακοινώσει ορισμένα κρίσιμα για τον υπολογισμό του ύψους του προστίμου στοιχεία, και συγκεκριμένα τα αριθμητικά στοιχεία για τις πωλήσεις.
- 44 Κατά δεύτερον, όπως τονίστηκε παραπάνω στη σκέψη 35, η προσφεύγουσα προβάλλει κατ' ουσία την αιτίαση ότι η Επιτροπή δεν την προειδοποίησε ότι είχε την πρόθεση να διασφαλίσει το αποτρεπτικό αποτέλεσμα του προστίμου επιβάλλοντάς της ένα πρόσθετο πρόστιμο, ύψους 2 325 000 ευρώ, το οποίο προέκυπτε από την εφαρμογή του συντελεστή αποτροπής που προβλεπόταν στην περίπτωση της για το διάστημα της δραστηριότητας της TM T&D, όπως αναφέρθηκε παραπάνω στη σκέψη 20 (στο εξής: πρόσθετο ποσό).
- 45 Συναφώς επισημαίνεται, πρώτον, ότι η Επιτροπή, στο σημείο 9.2 της ανακοίνωσης αιτιάσεων του 2006, ανακοίνωσε ρητά την πρόθεσή της να επιβάλει πρόστιμα στους αποδέκτες του εν λόγω εγγράφου και ανέφερε, μεταξύ των βασικών παραγόντων για τον καθορισμό του ύψους των προστίμων αυτών, τη βούληση διασφάλισης του αποτρεπτικού αποτελέσματος των προστίμων.

- 46 Δεύτερον, η Επιτροπή καθόρισε στην αιτιολογική σκέψη 491 της απόφασης του 2007 τον συντελεστή αποτροπής που θα εφαρμοζόταν στην προσφεύγουσα. Στην αιτιολογική σκέψη 503 της ίδιας αυτής απόφασης η Επιτροπή πρόβλεψε ρητά ότι για το διάστημα της δραστηριότητας της TM T&D θα επιβαλλόταν στην προσφεύγουσα ένα πρόσθετο ποσό, που θα υπολογιζόταν βάσει του ίδιου αυτού συντελεστή. Επομένως, η προσφεύγουσα μπορούσε, με βάση τις αιτιολογικές σκέψεις αυτές, να αντιληφθεί ότι η Επιτροπή είχε την πρόθεση να διασφαλίσει το αποτρεπτικό αποτέλεσμα του προστίμου ακόμη και για το διάστημα της δραστηριότητας της TM T&D.
- 47 Τρίτον, από κανένα στοιχείο της προπαρατεθείσας στη σκέψη 8 απόφασης Mitsubishi Electric κατά Επιτροπής (EU:T:2011:345) δεν μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η επιλογή της Επιτροπής να διασφαλίσει το αποτρεπτικό αποτέλεσμα του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα ακόμη και για το διάστημα της δραστηριότητας της TM T&D είναι παράνομη ή εσφαλμένη, αφού η εν λόγω δικαστική απόφαση δεν πραγματεύεται το ζήτημα αυτό.
- 48 Τέταρτον, από τις παρατηρήσεις που διατύπωσε η προσφεύγουσα επί της έκθεσης πραγματικών περιστατικών προκύπτει ότι η προσφεύγουσα υπέθετε, με βάση τις αιτιολογικές σκέψεις 489 και 503 της απόφασης του 2007, ότι για το διάστημα της δραστηριότητας της TM T&D θα επιβαλλόταν ως πρόστιμο ποσό ίσο με το 15 %, κατ' ανώτατο όριο, του υποθετικού αρχικού ποσού της TM T&D, «αλλά εξυπακούεται ότι, αν προβλεφθεί συντελεστής αποτροπής για [την προσφεύγουσα], ο συντελεστής αυτός θα εφαρμοστεί». Επομένως, από τις ίδιες τις δηλώσεις της προσφεύγουσας προκύπτει ότι η προσφεύγουσα θεωρούσε ότι η Επιτροπή θα εφάρμοζε στην περίπτωση της τον συντελεστή αποτροπής για το διάστημα της δραστηριότητας της TM T&D, οπότε και θα της επέβαλλε το πρόσθετο ποσό.
- 49 Πέμπτον, στα πρακτικά που συντάχθηκαν για ενδοϋπηρεσιακή χρήση της Επιτροπής κατόπιν της συνάντησης της 8ης Ιουνίου 2012 αναφέρεται ρητά ότι η Επιτροπή είχε την άποψη ότι δεν υπήρχε λόγος μεταβολής των παραμέτρων υπολογισμού του ύψους του προστίμου που προβλέπονταν στην απόφαση του 2007 και για τις οποίες δεν την είχε επικρίνει το Γενικό Δικαστήριο και ότι επομένως η μόνη αλλαγή στη μεθοδολογία θα έπρεπε να αφορά το έτος αναφοράς. Όπως όμως διαπιστώθηκε παραπάνω στις σκέψεις 46 και 47, η Επιτροπή εφάρμοσε με την απόφαση του 2007 τον συντελεστή αποτροπής στο διάστημα της δραστηριότητας της TM T&D χωρίς να επικριθεί στη συνέχεια από το Γενικό Δικαστήριο σε σχέση με αυτό το στοιχείο υπολογισμού του ύψους του προστίμου.
- 50 Υπό τις περιστάσεις αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η άποψη που εξέφρασε η Επιτροπή κατά τη συνάντηση της 12ης Ιουνίου 2012 επιβεβαιώνει τα λοιπά κρίσιμα στοιχεία, από τα οποία προέκυψε ότι η Επιτροπή είχε την πρόθεση να εφαρμόσει τον συντελεστή αποτροπής στο διάστημα της δραστηριότητας της TM T&D και να επιβάλει επομένως στην προσφεύγουσα το πρόσθετο ποσό.
- 51 Κατόπιν των ανωτέρω, συνάγεται το συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα γνώριζε ήδη από την ανακοίνωση αιτιάσεων του 2006 ότι η Επιτροπή είχε την πρόθεση να διασφαλίσει το αποτρεπτικό αποτέλεσμα του προστίμου που θα επέβαλλε. Το αργότερο δε από την έκδοση της απόφασης του 2007 ήταν σε θέση να γνωρίζει ότι η πρόθεση αυτή σήμαινε την επιβολή πρόσθετου ποσού για το διάστημα της δραστηριότητας της TM T&D. Με την προπαρατεθείσα στη σκέψη 8 απόφαση Mitsubishi Electric κατά Επιτροπής (EU:T:2011:345) δεν τέθηκε κανένα ζήτημα σχετικά με την πρόθεση αυτή, την οποία η Επιτροπή εκδήλωσε και πάλι τόσο στην έκθεση πραγματικών περιστατικών, πράγμα που προκύπτει από τις παρατηρήσεις της προσφεύγουσας επί της έκθεσης αυτής, όσο και κατά τη συνάντηση της 12ης Ιουνίου 2012.
- 52 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει, με τα επιχειρήματά της, ότι προσβλήθηκαν τα δικαιώματά της όσον αφορά την πρόθεση της Επιτροπής να της επιβάλει το πρόσθετο ποσό.

– Επί των αιτιάσεων που αφορούν την αιτιολόγηση της προσβαλλόμενης απόφασης

- 53 Κατά τη νομολογία, από την απαιτούμενη κατά το άρθρο 296 ΣΛΕΕ αιτιολογία πρέπει να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική του θεσμικού οργάνου που εξέδωσε την πράξη, ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους μεν ενδιαφερόμενους να λάβουν γνώση των λόγων που υπαγόρευσαν τη λήψη του μέτρου, προκειμένου να υπερασπίσουν τα δικαιώματά τους, στον δε δικαστή της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ασκήσει τον έλεγχό του (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 18ης Σεπτεμβρίου 2003, Volkswagen κατά Επιτροπής, C-338/00 P, Συλλογή, EU:C:2003:473, σκέψη 124 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Μολονότι η Επιτροπή υποχρεούται, βάσει του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, να εκθέτει τα πραγματικά και νομικά στοιχεία από τα οποία εξαρτάται η αιτιολόγηση της απόφασης και τους νομικούς λόγους που την οδήγησαν να την εκδώσει, η εν λόγω διάταξη δεν της επιβάλλει εντούτοις την υποχρέωση να πραγματευτεί όλα τα πραγματικά και νομικά σημεία που εξετάστηκαν κατά τη διοικητική διαδικασία (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση Volkswagen κατά Επιτροπής, EU:C:2003:473, σκέψη 127 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Η υποχρέωση αιτιολόγησης πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με τις συγκεκριμένες περιστάσεις κάθε περίπτωσης, ιδίως σε συνάρτηση με το περιεχόμενο της πράξης, τη φύση της παρατιθέμενης αιτιολογίας και το συμφέρον για παροχή διευκρινίσεων που έχουν ενδεχομένως οι αποδέκτες της πράξης ή άλλα πρόσωπα τα οποία η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά (βλ. απόφαση της 2ας Απριλίου 1998, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, C-367/95 P, Συλλογή, EU:C:1998:154, σκέψη 63 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Η παραπάνω νομολογία ισχύει, κατ' αναλογία, και για τις αποφάσεις της Επιτροπής με τις οποίες διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 53, παράγραφος 1, της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο.
- 54 Στο πλαίσιο αυτό υπενθυμίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση προβλέπει ρητά ότι συνιστά τροποποιητική απόφαση της απόφασης του 2007, όσον αφορά τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν στην προσφεύγουσα και στην Toshiba. Υπό τις περιστάσεις αυτές, κατά την εξέταση του υπό κρίση λόγου ακύρωσης μπορεί να ληφθεί υπόψη η αιτιολογία που παρατίθεται στην απόφαση του 2007, καθόσον το κύρος της δεν επηρεάστηκε από την προπαρατεθείσα στη σκέψη 8 απόφαση Mitsubishi Electric κατά Επιτροπής (EU:T:2011:345) και καθόσον δεν αντιφάσκει προς το γράμμα της προσβαλλόμενης απόφασης.
- 55 Επισημαίνεται ευθύς εξαρχής ότι το πρώτο επιχειρήμα της προσφεύγουσας, το οποίο παρατίθεται ανωτέρω στη σκέψη 33, ότι δηλαδή η μέθοδος υπολογισμού του ύψους του προστίμου δεν διασαφηνίζεται και δεν είναι συνεπώς κατανοητή για την ίδια, είναι υπερβολικά γενικό για να εξεταστεί και συνεπώς είναι απαράδεκτο δυνάμει του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991, που έχει εφαρμογή στο παραδεκτό της υπό κρίση προσφυγής (βλ. διάταξη της 7ης Σεπτεμβρίου 2010, Norilsk Nickel Harjavalta και Umicore κατά Επιτροπής, T-532/08, Συλλογή, EU:T:2010:353, σκέψη 70 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 56 Εν πάση περιπτώσει, από τη συνολική εξέταση της αιτιολογίας του υπολογισμού του ύψους του προστίμου στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν προκύπτει ότι η αιτιολογία αυτή είναι ανεπαρκής ή συγκεχυμένη, αφού η Επιτροπή εξήγησε τους διάφορους παράγοντες που είχε λάβει υπόψη της και τα ενδιάμεσα στάδια του υπολογισμού αυτού.
- 57 Πρώτον, όσον αφορά τα ειδικότερα επιχειρήματα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, παρά το γεγονός ότι, κατά την αιτιολογική σκέψη 55 της προσβαλλόμενης απόφασης, για την εκτίμηση της σοβαρότητας της παράβασης λαμβάνεται υπόψη το μέγεθος της σχετικής γεωγραφικής αγοράς, το σημείο της ίδιας απόφασης που αφορά τη σοβαρότητα της παράβασης δεν εξηγεί πώς καθορίστηκε το μέγεθος της γεωγραφικής αγοράς αυτής ούτε σε ποιο στάδιο ελήφθη υπόψη το μέγεθος αυτό για την εκτίμηση της σοβαρότητας. Η μόνη συναφής αναφορά, ότι δηλαδή οι παράνομες δραστηριότητες κάλυπταν ολόκληρο τον ΕΟΧ, είναι ανεπαρκής.

- 58 Στο σημείο αυτό επισημαίνεται ότι, όπως τόνισε η Επιτροπή, από την εισαγωγική φράση της αιτιολογικής σκέψης 56 της προσβαλλόμενης απόφασης προκύπτει ότι οι διαπιστώσεις σχετικά με τη σοβαρότητα της παράβασης έγιναν με βάση «τα αποδεδειγμένα περιστατικά» που περιλαμβάνονται στην απόφαση του 2007. Από την αιτιολογική σκέψη 478 της τελευταίας αυτής απόφασης προκύπτει όμως ότι η σχετική γεωγραφική αγορά συμπίπτει με την αγορά του ΕΟΧ και ότι το μέγεθος της αγοράς αυτής το 2003 ήταν, με βάση τα στοιχεία που ανακοίνωσαν οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις, 320 περίπου εκατομμύρια ευρώ, τις δε διαπιστώσεις αυτής δεν επέκρινε το Γενικό Δικαστήριο με την προπαρατεθείσα στη σκέψη 8 απόφαση Mitsubishi Electric κατά Επιτροπής (ΕΥ:Τ:2011:345). Επιπλέον, από την αιτιολογική σκέψη 483 της απόφασης του 2007 προκύπτει με σαφήνεια ότι το μέγεθος της σχετικής γεωγραφικής αγοράς ελήφθη υπόψη κατά τον καθορισμό των αρχικών ποσών που θα ίσχυαν για τις διάφορες επιχειρήσεις.
- 59 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η διαφοροποιημένη μεταχείριση δεν βασίζεται σε καμία σαφή και επακριβή εξήγηση, αφού η προσβαλλόμενη απόφαση δεν εξηγεί πώς χρησιμοποιήθηκαν για τη διαμόρφωση των ομάδων που προβλέπει η απόφαση του 2007 τα αριθμητικά στοιχεία για τις πωλήσεις σε παγκόσμια κλίμακα. Επιπλέον, η αιτιολογική σκέψη 61 της προσβαλλόμενης απόφασης παραπέμπει στην αιτιολογική σκέψη 484 της απόφασης του 2007, η οποία κάνει λόγο για τη σημασία της αξίας της αγοράς του ΕΟΧ. Κατά την προσφεύγουσα, η παραπομπή αυτή είναι πλημμελής, καθόσον, σύμφωνα με τον ισχυρισμό της που αναφέρθηκε παραπάνω στη σκέψη 57, δεν παρέχεται καμία ένδειξη για το μέγεθος της σχετικής γεωγραφικής αγοράς.
- 60 Στο σημείο αυτό επισημαίνεται καταρχάς ότι από τις αιτιολογικές σκέψεις 57 έως 61 της προσβαλλόμενης απόφασης, σε συνδυασμό με τις αιτιολογικές σκέψεις 483 έως 488 της απόφασης του 2007, προκύπτει ότι τα αριθμητικά στοιχεία για τις πωλήσεις που πραγματοποίησαν σε παγκόσμια κλίμακα το 2003 οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις, μεταξύ των οποίων και η ΤΜ Τ&D, χρησιμοποιήθηκαν για τον υπολογισμό του μεριδίου καθεμιάς από τις επιχειρήσεις αυτές στην παγκόσμια αγορά, βάσει του οποίου οι επιχειρήσεις αυτές κατατάχθηκαν σε ομάδες με διαφορετικά αρχικά ποσά. Η αιτιολογία αυτή είναι επαρκής από την άποψη της νομολογίας που υπενθυμίστηκε παραπάνω στη σκέψη 53.
- 61 Εξάλλου, αφού διαπιστώθηκε ανωτέρω στη σκέψη 58 ότι η Επιτροπή αιτιολόγησε επαρκώς κατά νόμο την έκταση και το μέγεθος της σχετικής γεωγραφικής αγοράς, το επιχείρημα που προβάλλεται κατά της αιτιολογικής σκέψης 61 της προσβαλλόμενης απόφασης και της αιτιολογικής σκέψης 484 της απόφασης του 2007 στηρίζεται σε εσφαλμένη βάση και δεν μπορεί συνεπώς να γίνει δεκτό.
- 62 Τρίτον, κατά την προσφεύγουσα, ούτε η απόφαση του 2007 ούτε η προσβαλλόμενη απόφαση εξηγούν πώς υπολογίστηκε το αρχικό ποσό για την ΤΜ Τ&D και για ποιους λόγους το ποσό αυτό είναι το ενδεδειγμένο. Επομένως, το ποσό αυτό είναι αυθαίρετο, αφού δεν παρέχεται καμία ένδειξη ως προς τον καθορισμό του ύψους του. Η προσφεύγουσα επαναλαμβάνει επίσης ότι, για τους λόγους που παρατέθηκαν ανωτέρω στη σκέψη 57, η αναφορά στην αξία της αγοράς του ΕΟΧ, η οποία περιλαμβάνεται στην αιτιολογική σκέψη 484 της απόφασης του 2007, δεν έχει κανένα έρεισμα.
- 63 Επισημαίνεται συναφώς ότι η Επιτροπή έκρινε, με τις αιτιολογικές σκέψεις 57 έως 61 της προσβαλλόμενης απόφασης, ότι, επειδή η σχετική παράβαση ήταν πολύ σοβαρή, έπρεπε να εφαρμοστεί διαφοροποιημένη μεταχείριση, ώστε να αποτυπώνεται η διαφορετική ικανότητα των διαφόρων επιχειρήσεων να παραβιάσουν σημαντικά τον ανταγωνισμό. Όπως διαπιστώθηκε ανωτέρω στη σκέψη 61, η Επιτροπή έκρινε ότι η διαφοροποιημένη αυτή μεταχείριση έπρεπε να λάβει τη μορφή κατηγοριοποίησης των αρχικών ποσών, η οποία να συναρτάται προς τον κύκλο εργασιών που είχε πραγματοποιήσει το 2003 σε παγκόσμια κλίμακα στον τομέα των ΕΜΜΑ καθεμιά από τις μετέχουσες στην παράβαση επιχειρήσεις. Η Επιτροπή, παραπέμποντας στην κατηγοριοποίηση στην οποία είχε προβεί με τις αιτιολογικές σκέψεις 484 έως 488 της απόφασης του 2007, τόνισε, με την αιτιολογική σκέψη 61 της προσβαλλόμενης απόφασης, ότι η ΤΜ Τ&D ανήκε, με βάση τον κύκλο εργασιών της στον τομέα των ΕΜΜΑ σε παγκόσμια κλίμακα, στη δεύτερη κατηγορία, οπότε το υποθετικό αρχικό ποσό για την επιχείρηση αυτή ανερχόταν σε 31 000 000 ευρώ.

- 64 Με την αιτιολογική σκέψη 483 της απόφασης του 2007 διευκρινίζεται επιπλέον ότι οι κατηγορίες προβλέφθηκαν κατά τρόπο ώστε οι διαφορές στα μερίδια αγοράς στον τομέα των ΕΜΜΑ μεταξύ των επιχειρήσεων της ίδιας κατηγορίας να είναι μικρότερες από τις διαφορές στα μερίδια αγοράς των επιχειρήσεων που κατατάχθηκαν σε διαφορετικές κατηγορίες.
- 65 Στο πλαίσιο αυτό, από το σημείο 1 Α των κατευθυντήριων γραμμών για τον υπολογισμό των προστίμων προκύπτει εξάλλου ότι, όσον αφορά τις πολύ σοβαρές παραβάσεις, το προβλεπόμενο καταρχήν αρχικό ποσό υπερέβαινε τα 20 000 000 ευρώ.
- 66 Τα στοιχεία αυτά παρέχουν όμως στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να κατανοήσει τα στοιχεία με βάση τα οποία η Επιτροπή εκτίμησε τη βαρύτητα της παράβασής της, πράγμα που σημαίνει ότι η Επιτροπή ανταποκρίθηκε στην υποχρέωσή της ως προς την παράθεση αιτιολογίας και ότι το θεσμικό αυτό όργανο δεν ήταν υποχρεωμένο να παραθέσει, στην προσβαλλόμενη απόφαση, αναλυτικότερη αιτιολογία ή αριθμητικά στοιχεία σχετικά με τον επακριβή τρόπο καθορισμού του αρχικού ποσού για την ΤΜ Τ&D (βλ. επ' αυτού απόφαση της 29ης Απριλίου 2004, Tokai Carbon κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-236/01, T-244/01 έως T-246/01, T-251/01 και T-252/01, Συλλογή, EU:T:2004:118, σκέψη 252).
- 67 Επιπλέον, αν και η Επιτροπή δεν αναφέρει στην προσβαλλόμενη απόφαση τους λόγους για τους οποίους επέλεξε το συγκεκριμένο ποσό των 31 000 000 ευρώ για τις επιχειρήσεις που κατατάχθηκαν στη δεύτερη κατηγορία, μεταξύ των οποίων καταλεγόταν και η ΤΜ Τ&D, η επιλογή αυτή δεν μπορεί να χαρακτηριστεί αυθαίρετη και δεν υπερβαίνει τα όρια της διακριτικής ευχέρειας που διαθέτει συναφώς το εν λόγω όργανο (βλ., κατ' αναλογία, την προπαρατεθείσα στη σκέψη 66 απόφαση Tokai Carbon κ.λπ. κατά Επιτροπής, EU:T:2004:118, σκέψη 224), αφού η επιλογή αυτή συνοδεύεται από τα στοιχεία που υπενθυμίστηκαν ανωτέρω στις σκέψεις 63 έως 65.
- 68 Όσον αφορά το επιχείρημα σχετικά με την περιλαμβανόμενη στην αιτιολογική σκέψη 484 της απόφασης του 2007 αναφορά στην αξία της αγοράς του ΕΟΧ, αρκεί η παραπομπή στα εκτεθέντα ανωτέρω στις σκέψεις 58 και 61.
- 69 Τέταρτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε την επιλογή του συγκεκριμένου συντελεστή αποτροπής ούτε παρέθεσε τους λόγους για τους οποίους ήταν ενδεδειγμένο να εφαρμοστεί στην περίπτωση της ο συντελεστής αυτός ακόμη και για το διάστημα της δραστηριότητας της ΤΜ Τ&D, με συνέπεια να της επιβληθεί το πρόσθετο ποσό.
- 70 Συναφώς επισημαίνεται καταρχάς ότι από τις σκέψεις 310 έως 317 της απόφασης της 3ης Μαρτίου 2011, Siemens κατά Επιτροπής (T-110/07, Συλλογή, EU:T:2011:68), προκύπτει ότι η Επιτροπή, στην αιτιολογική σκέψη 491 της απόφασης του 2007, εξέθεσε επαρκώς κατά νόμο τα στοιχεία που έλαβε υπόψη της προκειμένου να αυξήσει, για λόγους αποτροπής, τα αρχικά ποσά των προστίμων. Αφού η διαπίστωση αυτή ισχύει για τον συντελεστή αποτροπής που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με την προσβαλλόμενη απόφαση, πρέπει να γίνει δεκτό αφενός ότι η προσφεύγουσα ήταν σε θέση να γνωρίζει τους λόγους που επέβαλλαν την αύξηση του αρχικού ποσού του προστίμου της και να προβάλει τα δικαιώματά της και αφετέρου ότι το Γενικό Δικαστήριο έχει τη δυνατότητα να ασκήσει τον έλεγχό του.
- 71 Εξάλλου, πρέπει να τονιστεί ότι η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να παραθέσει ειδική αιτιολογία για την απόφασή της να εφαρμόσει τον συντελεστή αποτροπής στην προσφεύγουσα για το διάστημα δραστηριότητας της ΤΜ Τ&D. Αφού δηλαδή η Επιτροπή καταλόγισε την ευθύνη για τις δραστηριότητες της ΤΜ Τ&D στην προσφεύγουσα, η πρόθεσή της να διασφαλίσει την αποτρεπτικότητα του προστίμου της προσφεύγουσας, η οποία εκφράστηκε στις αιτιολογικές σκέψεις 69 έως 71 της προσβαλλόμενης απόφασης, σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 491 της απόφασης του 2007, σήμαινε την εφαρμογή του συντελεστή αποτροπής ακόμη και για το διάστημα αυτό, άρα και την επιβολή του πρόσθετου ποσού.

72 Κατόπιν των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθούν οι αιτιάσεις σχετικά με την παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης, οι οποίες διατυπώθηκαν στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακύρωσης, καθώς και η αιτίαση σχετικά με παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης, η οποία επίσης διατυπώθηκε στο πλαίσιο του πρώτου αυτού λόγου, αλλά δεν στηρίζεται σε αυτοτελή επιχειρήματα.

73 Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος ακύρωσης πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του έβδομου λόγου ακύρωσης: παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας ως προς τον καθορισμό των ποσοστών επιμερισμού του αρχικού ποσού της TM T&D μεταξύ της προσφεύγουσας και της Toshiba

74 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση αιτιολόγησης, καθόσον παρέλειψε να εκθέσει τους λόγους για τους οποίους το αρχικό ποσό της TM T&D έπρεπε να κατανεμηθεί μεταξύ της ίδιας και της Toshiba κατ' αναλογία των πωλήσεων EMMA που είχε πραγματοποιήσει καθεμία τους το 2001. Συγκεκριμένα, η προσβαλλόμενη απόφαση προβλέπει ότι το αρχικό ποσό της TM T&D δεν πρέπει να κατανεμηθεί κατ' αναλογία των ποσοστών συμμετοχής των δύο μετόχων της εταιρίας αυτής στο κεφάλαιό της, αλλά δεν εξηγεί γιατί ήταν αναγκαίο να αποτυπωθεί η κατάσταση στην οποία τελούσε καθένας από τους μετόχους αυτούς το 2001 ή σε προγενέστερο χρονικό σημείο, μολονότι η προσέγγιση αυτή αφενός δεν ανταποκρίνεται στη γενική μέθοδο που εφαρμόστηκε με την απόφαση του 2007 και την προσβαλλόμενη απόφαση και αφετέρου δεν εφαρμόστηκε στην περίπτωση της Schneider Electric SA (στο εξής: Schneider) σε σχέση με τη συμμετοχή της στη VAS, κοινή επιχείρηση της Schneider με την VA Tech. Η μη παράθεση εξήγησης για τη διαφορά στη μεταχείριση αφενός της προσφεύγουσας και αφετέρου της Schneider συνεπάγεται εξάλλου προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας.

75 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

76 Πρώτον, πρέπει συναφώς να τονιστεί ότι με τις αιτιολογικές σκέψεις 52 και 57 της προσβαλλόμενης απόφασης υπενθυμίζεται ότι η Επιτροπή, κατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου, πρέπει να λαμβάνει υπόψη τη σοβαρότητα της παράβασης και μπορεί, όταν πρόκειται για πολύ σοβαρή παράβαση, να εφαρμόζει διαφοροποιημένη μεταχείριση, ανάλογα με τις οικονομικές δυνατότητες που έχει κάθε επιχείρηση να παραβιάσει σοβαρά τον ανταγωνισμό.

77 Δεύτερον, όπως διαπιστώθηκε με την απόφαση του 2007 και υπενθυμίστηκε με τις αιτιολογικές σκέψεις 1 έως 3 της προσβαλλόμενης απόφασης, οι δραστηριότητες της προσφεύγουσας και της Toshiba στον τομέα των EMMA μεταβιβάστηκαν μεν στην TM T&D το 2002, αλλά οι εταιρίες αυτές μετείχαν στην παράβαση ατομικά κατά το μεγαλύτερο μέρος της περιόδου που κάλυψε η παράβαση.

78 Τρίτον, από τις αιτιολογικές σκέψεις 62 και 67 της προσβαλλόμενης απόφασης προκύπτει ότι, υπό τις περιστάσεις αυτές, η άνιση θέση που κατείχε ως προς τον ανταγωνισμό καθένας από τους δύο μετόχους της TM T&D κατά τον χρόνο της σύστασης της εταιρίας αυτής αποτελούσε καταλληλότερο κριτήριο από ό,τι η συμμετοχή τους στο κεφάλαιο της TM T&D, προκειμένου να εκτιμηθεί η ικανότητα καθενός από τους μετόχους αυτούς να παραβιάσει σοβαρά τον ανταγωνισμό.

79 Τέταρτον, κατά την αιτιολογική σκέψη 67 της προσβαλλόμενης απόφασης, το συμπέρασμα αυτό ίσχυε κατά μείζονα λόγο επειδή η αναλογία των πωλήσεων της προσφεύγουσας και της Toshiba στον τομέα των EMMA το 2001 διέφερε σημαντικά από την αναλογία της συμμετοχής τους στο κεφάλαιο της TM T&D, πράγμα που σημαίνει ότι η τελευταία αυτή αναλογία δεν αποτύπωνε κατ' αξιόπιστο τρόπο την πραγματικότητα της αγοράς.

80 Πέμπτον, η προσφεύγουσα, απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, διευκρίνισε ότι δεν πρόβαλε τον ισχυρισμό, κατά τη διαδικασία που κατέληξε στην έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, και συγκεκριμένα με τις παρατηρήσεις της επί της έκθεσης πραγματικών περιστάσεων, ότι

η μέθοδος που προβλεπόταν στο εν λόγω έγγραφο διέφερε από τη μέθοδο που είχε εφαρμοστεί με την απόφαση του 2007 σε σχέση με τη Schneider. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να παραθέσει ειδική αιτιολογία επί του σημείου αυτού, πέρα από την εξήγηση που παρέχεται στην αιτιολογική σκέψη 67 της προσβαλλόμενης απόφασης και συνοψίστηκε παραπάνω στη σκέψη 79.

- 81 Κατά τα λοιπά, εν πάση περιπτώσει, ο ειδικός λόγος για τον οποίο η κατάσταση της Schneider διέφερε από της προσφεύγουσας, δηλαδή το γεγονός ότι δεν υπήρχαν στοιχεία για τον κύκλο εργασιών της Schneider για το 2001 ή το 2003, παρατέθηκε στο χωρίο της προπαρατεθείσας στη σκέψη 8 απόφασης Mitsubishi Electric κατά Επιτροπής (EU:T:2011:345) το οποίο αφορούσε τη βούληση της Επιτροπής να αποτυπώσει τη διαφορετική συμβολή της προσφεύγουσας και της Toshiba στην παράβαση και στο οποίο παραπέμπουν οι αιτιολογικές σκέψεις 62 και 67 της προσβαλλόμενης απόφασης.
- 82 Επομένως, από την αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης, σε συνδυασμό ενδεχομένως με την προπαρατεθείσα στη σκέψη 8 απόφαση Mitsubishi Electric κατά Επιτροπής (EU:T:2011:345), προκύπτει καταρχάς ότι ο λόγος για την απόφαση της Επιτροπής να κατανειμί το αρχικό ποσό της ΤΜ Τ&D μεταξύ της προσφεύγουσας και της Toshiba κατ' αναλογία των πωλήσεων EMMA που είχε πραγματοποιήσει καθεμιά τους το 2001 ήταν η βούληση του οργάνου αυτού να αποτυπωθεί η ικανότητα καθεμιάς από τις εταιρίες αυτές να παραβιάσει σοβαρά τον ανταγωνισμό, στη συνέχεια ότι η περίπτωση της προσφεύγουσας και της Toshiba διέφερε από την περίπτωση των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων, πλην της Schneider, κατά το ότι η προσφεύγουσα και η Toshiba μετείχαν στην παράβαση ατομικά κατά το μεγαλύτερο μέρος της περιόδου που κάλυψε η παράβαση, αλλά είχαν μεταβιβάσει τις δραστηριότητές τους στην ΤΜ Τ&D το 2012, και, τέλος, ότι η περίπτωση της Schneider διέφερε από την περίπτωση της προσφεύγουσας και της Toshiba κατά το ότι δεν υπήρχαν στοιχεία για τον κύκλο εργασιών της Schneider για το 2001 ή το 2003. Υπό τις περιστάσεις αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης ανταποκρίνεται, επ' αυτού, στις απαιτήσεις που έχουν τεθεί με την παρατεθείσα ανωτέρω στη σκέψη 53 νομολογία.
- 83 Επιπλέον, η προσφεύγουσα, δεδομένου ότι ήταν κατ' ανάγκη ενήμερη των διαπιστώσεων που περιέχονταν στην προπαρατεθείσα στη σκέψη 8 απόφαση Mitsubishi Electric κατά Επιτροπής (EU:T:2011:345), δεν μπορεί να ισχυρίζεται βάσιμα ότι η Επιτροπή πρόσβαλε τα δικαιώματα άμυνας της για τον λόγο ότι παρέλειψε να της παράσχει, πριν από την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, διευκρινίσεις σχετικά με τη διαφορετική μεταχείρισή της σε σχέση με τη Schneider. Επιπλέον, όπως διαπιστώθηκε παραπάνω στη σκέψη 80, η προσφεύγουσα δεν πρόβαλε τον ισχυρισμό ότι η μέθοδος που επρόκειτο να εφαρμοστεί στην περίπτωσή της διέφερε από τη μέθοδο που είχε εφαρμοστεί σε σχέση με τη Schneider.
- 84 Επομένως, ο έβδομος λόγος ακύρωσης πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του ένατου λόγου ακύρωσης: παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας, όσον αφορά τη μέθοδο καταλογισμού ενός αρχικού ποσού στην προσφεύγουσα για το διάστημα πριν από τη σύσταση της ΤΜ Τ&D

- 85 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέλειψε να αιτιολογήσει επαρκώς κατά νόμο την απόφασή της να κατανειμί το αρχικό ποσό της ΤΜ Τ&D μεταξύ των δύο μετόχων της, αντί να επιμερίσει τον κύκλο εργασιών της του 2003, προκειμένου να υπολογίσει το ύψος του προστίμου που αντιστοιχούσε στο διάστημα πριν από τη σύσταση της ΤΜ Τ&D. Η παράβαση αυτή συνιστά επίσης προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας.
- 86 Κατά πρώτον, η προσφεύγουσα διευκρινίζει ότι το επιχείρημα που διατυπώνεται στην αιτιολογική σκέψη 66 της προσβαλλόμενης απόφασης, δηλαδή ότι το στοιχείο σύγκρισης με τους άλλους μετέχοντες στην παράβαση θα χανόταν, αν ο κύκλος εργασιών της ΤΜ Τ&D επιμεριζόταν μεταξύ

των δύο μετόχων της κατ' αναλογία των πωλήσεων EMMA που είχαν πραγματοποιήσει το 2001, αφού το αποτέλεσμα θα ήταν η σύγκριση των εικονικών κύκλων εργασιών τους για το 2001 με τους πραγματικούς κύκλους εργασιών των άλλων κατασκευαστών του 2003, καθιστά κυρίως σαφές ότι η Επιτροπή έπρεπε να έχει κατανείμει τον κύκλο εργασιών της TM T&D μεταξύ των μετόχων της σε συνάρτηση με τη συμμετοχή τους στο κεφάλαιό της. Συγκεκριμένα, η αναγωγή στο 2001 δεν έχει νόημα, όταν πρόκειται να συγκριθούν οι διάφοροι κατασκευαστές με βάση τη θέση που κατείχαν στην αγορά το 2003.

- 87 Ομοίως, κατά την προσφεύγουσα, κακώς η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο επιμερισμός του κύκλου εργασιών της TM T&D για το 2003 θα κατέληγε σε εικονικούς κύκλους εργασιών. Συγκεκριμένα, το ποσοστό του κύκλου εργασιών που θα καταλογιζόταν στην προσφεύγουσα θα αντιπροσώπευε ούτως ή άλλως ένα ποσοστό του κύκλου εργασιών της TM T&D για το 2003, τελείως άσχετο με τον κύκλο εργασιών της προσφεύγουσας για το 2001.
- 88 Επομένως, το επιχείρημα της Επιτροπής που εκτίθεται στην αιτιολογική σκέψη 66 της προσβαλλόμενης απόφασης είναι «εσφαλμένο και παράλογο», καθόσον η Επιτροπή δεν παρέχει καμία λογική εξήγηση σχετικά με το ότι ο κύκλος εργασιών της TM T&D δεν μπορούσε να επιμεριστεί μεταξύ των μετόχων της.
- 89 Κατά δεύτερον, ενώ η αιτιολογική σκέψη 59 της προσβαλλόμενης απόφασης κάνει λόγο για την αξία των πωλήσεων της προσφεύγουσας και της Toshiba, με την αιτιολογική σκέψη 60 καταλογίζεται ένα αρχικό ποσό στην TM T&D, το οποίο έπρεπε να επιμεριστεί μεταξύ των μετόχων της. Επομένως, κατά την προσφεύγουσα, η μέθοδος που εφάρμοσε η Επιτροπή είναι ανακόλουθη σε σχέση με τον σκοπό που δηλώνει ότι επιδιώκει το εν λόγω όργανο και δεν στηρίζεται σε κανέναν βάσιμο δικαιολογητικό λόγο. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση αιτιολόγησης και πρόσβαλε τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας, πράγμα που σημαίνει ότι το πρόστιμο που της έχει επιβληθεί πρέπει να καταργηθεί ή να μειωθεί.
- 90 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας, τονίζοντας κυρίως ότι ο υπό εξέταση λόγος ακύρωσης δεν θέτει ζήτημα παράβασης της υποχρέωσης αιτιολόγησης, αφού η προσφεύγουσα απλώς επισημαίνει ότι δεν συμφωνεί με την αιτιολογία που παρατίθεται στην προσβαλλόμενη απόφαση.
- 91 Από την άποψη αυτή, πρέπει πράγματι να τονιστεί ότι η πρώτη αιτίαση της προσφεύγουσας, η οποία παρατέθηκε ανωτέρω στις σκέψεις 86 έως 88, δεν αφορά ούτε την αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης ούτε τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας κατά τη διαδικασία που κατέληξε στην έκδοση της εν λόγω απόφασης, αλλά το βάσιμο της επιχειρηματολογίας της Επιτροπής. Επομένως, η πρώτη αιτίαση είναι αλυσιτελής στο πλαίσιο του υπό κρίση λόγου ακύρωσης και τα επιχειρήματα στα οποία στηρίζεται θα εξεταστούν παρακάτω στο πλαίσιο του έκτου και του όγδου λόγου ακύρωσης.
- 92 Όσον αφορά τη δεύτερη αιτίαση, με την επιχειρηματολογία που παρατέθηκε ανωτέρω στη σκέψη 89 προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι η αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης είναι ανακόλουθη και δεν τίθεται το ζήτημα του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας. Επομένως, η δεύτερη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελής, καθόσον στηρίζεται στην προσβολή των δικαιωμάτων αυτών.

- 93 Όσον αφορά τον ισχυρισμό περί ανακολουθίας των αιτιολογιών, με την αιτιολογική σκέψη 59 της προσβαλλόμενης απόφασης διαπιστώνονται τα εξής:

«Η Επιτροπή, προς τον σκοπό της διαφοροποιημένης μεταχείρισης, χρησιμοποίησε το έτος 2003 ως έτος αναφοράς για τον προσδιορισμό της αξίας των πωλήσεων της [προσφεύγουσας] και της Toshiba. Η προσέγγιση αυτή συνάδει προς τις διαπιστώσεις στις οποίες προέβη το Γενικό Δικαστήριο με [την απόφαση της 12ης Ιουλίου 2011, Toshiba κατά Επιτροπής (T-113/07, Συλλογή, EU:T:2011:343), και με την προπαρατεθείσα στη σκέψη 8 απόφαση Mitsubishi Electric κατά Επιτροπής (EU:T:2011:345)].»

- 94 Κατά την αιτιολογική σκέψη 60 της προσβαλλόμενης απόφασης:

«Δεδομένου ότι, όπως αποδείχθηκε με την [απόφαση του 2007], [η προσφεύγουσα] και η Toshiba μετείχαν το 2003 στο καρτέλ μέσω της κοινής επιχείρησής τους TM T&D, η Επιτροπή, για να προσδιορίσει ένα αρχικό ποσό, χρησιμοποίησε τον κύκλο εργασιών που πραγματοποίησε σε παγκόσμια κλίμακα στον τομέα των EMMA η TM T&D το 2003 και το αρχικό αυτό ποσό χρησιμοποιήθηκε για τον καθορισμό του προστίμου που θα επιβαλλόταν στην [προσφεύγουσα] και στην Toshiba για την περίοδο από 1η Οκτωβρίου 2002 μέχρι 11 Μαΐου 2004 [...]. Η Επιτροπή πάντως δεν επέβαλε αυτό το υποθετικό αρχικό ποσό ως αυτοτελές πρόστιμο, αλλά το χρησιμοποιεί μόνο i) ως βάση υπολογισμού της προσαύξησης για την περίοδο από 1η Οκτωβρίου 2002 μέχρι 11 Μαΐου 2004 και ii) ως βάση για τον καθορισμό των ατομικών αρχικών ποσών για την Toshiba και την [προσφεύγουσα] για το χρονικό διάστημα της ατομικής συμμετοχής τους στο καρτέλ [...].»

- 95 Τα δύο αυτά χωρία όμως δεν εμφανίζουν καμία ανακολουθία και, συγκεκριμένα, δεν αποδεικνύουν ότι η Επιτροπή είχε αποφασίσει αρχικά να προσδιορίσει την αξία των ατομικών πωλήσεων της προσφεύγουσας και της Toshiba, αλλά στη συνέχεια αποφάσισε να μην εφαρμόσει τη μέθοδο αυτή και να επιμερίσει το αρχικό ποσό της TM T&D μεταξύ των μετόχων της.

- 96 Πράγματι, αυτό που προκύπτει κατ' ουσία από τις αιτιολογικές σκέψεις 59 και 60 της προσβαλλόμενης απόφασης είναι ότι, στην περίπτωση της προσφεύγουσας, ο γενικός κανόνας που εφαρμόστηκε με την απόφαση του 2007 και επί του οποίου ενέμεινε το Γενικό Δικαστήριο με την προπαρατεθείσα στη σκέψη 8 απόφαση Mitsubishi Electric κατά Επιτροπής (EU:T:2011:345), δηλαδή η αναγωγή του έτους 2003 σε έτος αναφοράς για τον καθορισμό της αξίας των πωλήσεων, πρέπει να εφαρμοστεί με ιδιαίτερο τρόπο, διότι κατά το εν λόγω έτος η προσφεύγουσα δεν πραγματοποίησε η ίδια πωλήσεις EMMA, αφού είχε μεταβιβάσει στην TM T&D τις δραστηριότητές της στον εν λόγω τομέα. Η αιτιολογία αυτή δεν εμφανίζει ανακολουθίες και ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις που έχουν τεθεί με τη νομολογία που παρατέθηκε ανωτέρω στη σκέψη 53.

- 97 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η δεύτερη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη, καθόσον αφορά την παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης.

- 98 Κατόπιν των ανωτέρω, ο ένατος λόγος ακύρωσης πρέπει να απορριφθεί ως εν μέρει αλυσιτελής και εν μέρει αβάσιμος.

Επί του όγδοου λόγου ακύρωσης: παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης και της αρχής της αναλογικότητας λόγω της μεθόδου καταλογισμού ενός αρχικού ποσού στην προσφεύγουσα για το διάστημα πριν από τη σύσταση της TM T&D

- 99 Με τον όγδοο λόγο ακύρωσης η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι έχουν παραβιαστεί οι αρχές της ίσης μεταχείρισης και της αναλογικότητας λόγω της μεθόδου με την οποία της καταλογίστηκε ένα αρχικό ποσό για το διάστημα πριν από τη σύσταση της TM T&D.

- 100 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται συναφώς ότι η Επιτροπή όφειλε, αντί να καθορίσει ένα υποθετικό αρχικό ποσό για την TM T&D και να το επιμερίσει στη συνέχεια μεταξύ της ίδιας και της Toshiba, να επιμερίσει καταρχάς μεταξύ των δύο αυτών επιχειρήσεων τον κύκλο εργασιών της TM T&D του 2003, να υπολογίσει στη συνέχεια το μερίδιο αγοράς που έλεγχε σε παγκόσμια κλίμακα καθεμία από αυτές το 2003 βάσει του μεριδίου τους στον κύκλο εργασιών της TM T&D και, τέλος, να τις κατατάξει στην κατάλληλη κατηγορία αρχικών ποσών, η οποία καθοριζόταν στην απόφαση του 2007 σε συνάρτηση με το μερίδιο κάθε επιχείρησης στην παγκόσμια αγορά. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι έτσι θα είχε αντιμετωπιστεί με τον ίδιο τρόπο όπως και οι Ευρωπαίοι κατασκευαστές.
- 101 Η προσφεύγουσα θεμελιώνει την άποψή της προβάλλοντας τρεις δέσμες επιχειρημάτων.
- 102 Πρώτον, επικαλείται ορισμένα χωρία της προσβαλλόμενης απόφασης, από τα οποία προκύπτει, κατά την προσφεύγουσα πάντα, ότι ο καθορισμός του ύψους των προστίμων έπρεπε να βασιστεί στην αξία των πωλήσεων EMMA το 2003.
- 103 Δεύτερον, η προσφεύγουσα διατυπώνει διάφορα επιχειρήματα που βάλλουν κατ' ουσία κατά της ασυνέπειας που υπάρχει, κατά την προσφεύγουσα, μεταξύ της επιλογής καθορισμού ενός αρχικού ποσού για την TM T&D και του γεγονότος ότι τα πρόστιμα επιβλήθηκαν στην ίδια την προσφεύγουσα.
- 104 Τρίτον, η προσφεύγουσα βάλλει κατά της διαπίστωσης της Επιτροπής (αιτιολογική σκέψη 66 της προσβαλλόμενης απόφασης) ότι η μέθοδος που πρότεινε η προσφεύγουσα θα είχε ως συνέπεια να ληφθεί ως βάση ο εικονικός κύκλος εργασιών της για το 2001.
- 105 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.
- 106 Υπενθυμίζεται ευθύς εξαρχής ότι η Επιτροπή διαθέτει διακριτική ευχέρεια κατά τον καθορισμό του ύψους των προστίμων, προκειμένου να κατευθύνει τη συμπεριφορά των επιχειρήσεων προς την τήρηση των κανόνων περί ανταγωνισμού (βλ. προπαρατεθείσα στη σκέψη 66 απόφαση Tokai Carbon κ.λπ. κατά Επιτροπής, EU:T:2004:118, σκέψη 216 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 107 Το ύψος του προστίμου καθορίζεται από την Επιτροπή σε συνάρτηση με τη σοβαρότητα της παράβασης και, κατά περίπτωση, με τη διάρκειά της. Η σοβαρότητα της παράβασης πρέπει να αξιολογείται βάσει κριτηρίων όπως οι ιδιαίτερες περιστάσεις της υπόθεσης, το πλαίσιο στο οποίο αυτή εντάσσεται και η αποτρεπτική λειτουργία των προστίμων. Πρέπει να λαμβάνονται υπόψη ορισμένα αντικειμενικά στοιχεία, όπως το περιεχόμενο των αντίθετων προς τον ανταγωνισμό ενεργειών, ο αριθμός και η έντασή τους, η έκταση της επηρεασθείσας αγοράς και η επιδείνωση που υπέστη η δημόσια οικονομική τάξη. Κατά τη σχετική εξέταση πρέπει επίσης να λαμβάνονται υπόψη το σχετικό μέγεθος των ευθυνόμενων επιχειρήσεων και το μερίδιο αγοράς που κατέχουν, καθώς και η τυχόν καθ' υποτροπή τέλεση τέτοιων αντίθετων προς τον ανταγωνισμό πράξεων (προπαρατεθείσα στη σκέψη 38 απόφαση Aalborg Portland κ.λπ. κατά Επιτροπής, EU:C:2004:6, σκέψεις 89 έως 91).
- 108 Η Επιτροπή πάντως, όταν αποφασίζει να επιβάλει πρόστιμα δυνάμει του δικαίου του ανταγωνισμού, οφείλει να τηρεί τις γενικές αρχές του δικαίου, μεταξύ των οποίων καταλέγεται η αρχή της ίσης μεταχείρισης, όπως αυτή ερμηνεύεται από τα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης (απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2006, Archer Daniels Midland κατά Επιτροπής, T-59/02, Συλλογή, EU:T:2006:272, σκέψη 315). Κατά πάγια νομολογία, η αρχή της ίσης μεταχείρισης ή της απαγόρευσης των διακρίσεων επιβάλλει να μην αντιμετωπίζονται παρόμοιες καταστάσεις με διαφορετικό τρόπο και διαφορετικές καταστάσεις με τον ίδιο τρόπο, εκτός αν μια τέτοια αντιμετώπιση δικαιολογείται αντικειμενικά (βλ. απόφαση της 14ης Μαΐου 1998, BPB de Eendracht κατά Επιτροπής, T-311/94, Συλλογή, EU:T:1998:93, σκέψη 309 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 109 Εν προκειμένω τονίζεται ευθύς εξαρχής ότι η προσφεύγουσα δεν αρνείται ότι κατά το έτος αναφοράς, δηλαδή το 2003, δεν είχε πραγματοποιήσει η ίδια πωλήσεις EMMA, δεδομένου ότι το 2002 είχε μεταβιβάσει τις δραστηριότητές της στον τομέα αυτό στην TM T&D.
- 110 Το γεγονός αυτό σημαίνει ότι το πρόστιμο της προσφεύγουσας δεν μπορούσε να υπολογιστεί με τον ίδιο ακριβώς τρόπο όπως τα πρόστιμα για τους Ευρωπαίους αποδέκτες της απόφασης του 2007 και ότι συνεπώς η προσφεύγουσα δεν τελούσε, από την άποψη αυτή, σε παρόμοια κατάσταση με τους εν λόγω αποδέκτες.
- 111 Υπό τις περιστάσεις αυτές, ορθώς η Επιτροπή αποφάσισε να καθορίσει ένα υποθετικό αρχικό ποσό για την TM T&D και να το επιμερίσει μεταξύ των μετόχων της, αντί να επιμερίσει τις παγκόσμιες πωλήσεις EMMA της TM T&D μεταξύ των μετόχων της και να καθορίσει το αρχικό ποσό για καθέναν από αυτούς με βάση το μερίδιό του στις πωλήσεις αυτές.
- 112 Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 2 της προσβαλλόμενης απόφασης και την αιτιολογική σκέψη 61 της απόφασης του 2007, η TM T&D αποτελούσε κοινή επιχείρηση, η οποία είχε την πλήρη ευθύνη της παραγωγής και της πώλησης των EMMA. Επομένως, η TM T&D αποτελούσε διακριτή οντότητα έναντι των μετόχων της, μολονότι οι μέτοχοί της αυτοί την έλεγχαν από κοινού.
- 113 Το γεγονός αυτό προκύπτει άλλωστε από το σημείο 7.2.7 της απόφασης του 2007, το οποίο προσδιορίζει τους αποδέκτες της. Συγκεκριμένα, με τις αιτιολογικές σκέψεις 407 και 435 της εν λόγω απόφασης, γίνεται ρητά δεκτό ότι η προσφεύγουσα και η Toshiba ήταν υπεύθυνες, ως μέτοχοι, για την «παράβαση που τέλεσε η TM T&D από την 1η Οκτωβρίου 2002 μέχρι τις 11 Μαΐου 2004».
- 114 Τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν κλονίζουν την ορθότητα του συμπεράσματος αυτού.
- 115 Συγκεκριμένα, με την πρώτη δέσμη επιχειρημάτων, η οποία παρατέθηκε ανωτέρω στη σκέψη 102, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι από τις αιτιολογικές σκέψεις 59 έως 62 και 66 της προσβαλλόμενης απόφασης προκύπτει ότι ο καθορισμός του ύψους των προστίμων έπρεπε να βασιστεί στην αξία των πωλήσεων EMMA αφενός της ίδιας και αφετέρου της Toshiba του έτους 2003.
- 116 Όπως όμως διαπιστώθηκε παραπάνω στη σκέψη 96, από τις αιτιολογικές σκέψεις 59 και 60 της προσβαλλόμενης απόφασης προκύπτει κατ' ουσία ότι, στην περίπτωση της προσφεύγουσας, ο γενικός κανόνας που εφαρμόστηκε με την απόφαση του 2007 και επί του οποίου ενέμεινε το Γενικό Δικαστήριο με την προπαρατεθείσα στη σκέψη 8 απόφαση Mitsubishi Electric κατά Επιτροπής (EU:T:2011:345), δηλαδή η αναγωγή του έτους 2003 σε έτος αναφοράς για τον καθορισμό της αξίας των πωλήσεων, πρέπει να εφαρμοστεί με ιδιαίτερο τρόπο, διότι κατά το εν λόγω έτος η προσφεύγουσα δεν πραγματοποίησε η ίδια πωλήσεις EMMA, αφού είχε μεταβιβάσει στην TM T&D τις δραστηριότητές της στον εν λόγω τομέα.
- 117 Η ορθότητα της ερμηνείας αυτής επιβεβαιώνεται τόσο από τις αιτιολογικές σκέψεις 62 και 66 της προσβαλλόμενης απόφασης όσο και από την προπαρατεθείσα στη σκέψη 8 απόφαση Mitsubishi Electric κατά Επιτροπής (EU:T:2011:345), στην οποία το Γενικό Δικαστήριο ανέφερε ρητά τη μέθοδο που εφάρμοσε η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση ως κατάλληλο παράδειγμα.
- 118 Όσον αφορά τη δεύτερη δέσμη επιχειρημάτων, η οποία παρατέθηκε ανωτέρω στη σκέψη 103, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι, αν ο σκοπός του καθορισμού ενός αρχικού ποσού στην περίπτωση της ήταν να της επιβληθεί ατομικό πρόστιμο, η Επιτροπή δεν μπορεί να επικαλείται το γεγονός ότι το 2003 η προσφεύγουσα μετείχε στην παράβαση μέσω της TM T&D. Συγκεκριμένα, όσον αφορά το πρόστιμο που αναλογεί στον χρόνο πριν από τη σύσταση της TM T&D και αποτελεί ατομικό πρόστιμο που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα, το αρχικό ποσό έπρεπε να έχει υπολογιστεί κατ'

εφαρμογή της ίδιας μεθόδου όπως και για τις άλλες επιχειρήσεις που μετείχαν στην παράβαση, δηλαδή με βάση τον κύκλο εργασιών της για το 2003. Το αρχικό ποσό για την TM T&D είναι, κατά την προσφεύγουσα, αυτοτελές ποσό, το οποίο ισχύει για το διάστημα δραστηριότητας της TM T&D.

- 119 Επ' αυτού τονίστηκε ανωτέρω στις σκέψεις 109 και 110 ότι το πρόστιμο της προσφεύγουσας δεν μπορούσε να υπολογιστεί με τον ίδιο ακριβώς τρόπο όπως τα πρόστιμα για τους Ευρωπαίους αποδέκτες της απόφασης του 2007, διότι η προσφεύγουσα δεν πραγματοποίησε η ίδια κύκλο εργασιών στον τομέα των EMMA το 2003. Το γεγονός ότι τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν με την προσβαλλόμενη απόφαση αφορούσαν μόνο την προσφεύγουσα και την Toshiba, αφού η TM T&D είχε λυθεί το 2005, δεν μπορεί να συνεπάγεται την υποχρέωση της Επιτροπής να χωρίσει τεχνητά στα δύο τον κύκλο εργασιών της TM T&D, παρά το γεγονός ότι η εταιρία αυτή δρούσε στην αγορά κατά το έτος αναφοράς ως αυτοτελής επιχειρηματίας έναντι των μετόχων της. Η προσέγγιση αυτή θα είχε πράγματι ως αποτέλεσμα να μην υλοποιηθεί η πρόθεση της Επιτροπής να βασιστεί, για τον καθορισμό του ύψους των προστίμων, στους κύκλους εργασιών που είχαν πραγματοποιηθεί κατά το εν λόγω έτος.
- 120 Με την τρίτη δέσμη επιχειρημάτων, η οποία υπενθυμίστηκε ανωτέρω στη σκέψη 104, η προσφεύγουσα αντικρούει τον ισχυρισμό ότι η εφαρμογή της μεθόδου που προτείνει θα είχε ως συνέπεια να ληφθούν ως βάση «εικονικοί κύκλοι εργασιών για το 2001». Η προσφεύγουσα καθιστά σαφές επ' αυτού ότι το ποσοστό κύκλου εργασιών που θα της είχε καταλογιστεί σύμφωνα με τη μέθοδο που προτείνει η ίδια θα αποτελούσε και πάλι ένα ποσοστό του κύκλου εργασιών της TM T&D του 2003, ανεξάρτητο από τον κύκλο εργασιών της του 2001.
- 121 Στο σημείο αυτό, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η έννοια της πέμπτης περιόδου της αιτιολογικής σκέψης 66 της προσβαλλόμενης απόφασης, κατά την οποία η μέθοδος που πρότειναν οι προσφεύγουσες «είναι ακατάλληλη, καθόσον θα συνεπαγόταν τη σύγκριση των εικονικών κύκλων εργασιών της [προσφεύγουσας] και της Toshiba για το 2001 με τους κύκλους εργασιών των άλλων επιχειρήσεων για το 2003», δεν είναι τελείως σαφής, δεδομένου ιδίως ότι η Επιτροπή δεν έδωσε κανέναν ορισμό του «εικονικού κύκλου εργασιών για το 2001».
- 122 Παρά ταύτα, η Επιτροπή, με την τρίτη και την τέταρτη περίοδο της αιτιολογικής σκέψης 66 της προσβαλλόμενης απόφασης, εξήγησε ότι η μέθοδος που πρότεινε η προσφεύγουσα δεν έδινε τη δυνατότητα να ληφθεί υπόψη το ειδικό βάρος της TM T&D ως προς την παράβαση, με το δεδομένο ότι η εταιρία αυτή αποτελούσε οντότητα που είχε μετάσχει στην παράβαση το 2003. Συγκεκριμένα, η πέμπτη περίοδος της ίδιας αυτής αιτιολογικής σκέψης 66, ερμηνευόμενη εντός της αλληλουχίας των αμέσως προηγούμενων περιόδων, αποτυπώνει την άποψη της Επιτροπής ότι η μέθοδος που προτείνει η προσφεύγουσα θα είχε ως συνέπεια τον τεχνητό διαχωρισμό του κύκλου εργασιών της TM T&D στα δύο, παρά τον χαρακτήρα της ως διακριτής οντότητας έναντι των μετόχων της, προκειμένου να καθοριστούν οι εικονικοί κύκλοι εργασιών των μετόχων αυτών. Όπως όμως προκύπτει από τις σκέψεις 111 έως 113 και 119 της παρούσας απόφασης, η διαπίστωση αυτή της Επιτροπής είναι βάσιμη.
- 123 Κατόπιν όλων των ανωτέρω, ο όγδοος λόγος ακύρωσης πρέπει να απορριφθεί.

Επί του έκτου λόγου ακύρωσης: παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης και της αρχής της αναλογικότητας κατά τον καθορισμό των ποσοστών επιμερισμού του αρχικού ποσού της TM T&D μεταξύ της προσφεύγουσας και της Toshiba

- 124 Με τον έκτο λόγο ακύρωσης η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι κατά τον υπολογισμό του ύψους του προστίμου η Επιτροπή επιμέρισε εσφαλμένα, με την αιτιολογική σκέψη 62 της προσβαλλόμενης απόφασης, το αρχικό ποσό της TM T&D μεταξύ της ίδιας και της Toshiba. Η απόφαση της Επιτροπής να επιμερίσει το αρχικό ποσό της TM T&D κατ' αναλογία των πωλήσεων EMMA που

είχαν πραγματοποιήσει η προσφεύγουσα και η Toshiba κατά το τελευταίο έτος πριν από τη σύσταση της TM T&D, δηλαδή το 2001, είχε ως συνέπεια να υπερεκτιμηθεί το ποσοστό του αρχικού ποσού της TM T&D που έπρεπε να καταλογιστεί στην προσφεύγουσα.

- 125 Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει συναφώς ότι η απόφασή της να ασκεί τις δραστηριότητες της στον τομέα των EMMA μέσω της TM T&D δεν πρέπει να έχει σημασία για τον υπολογισμό του ύψους του προστίμου. Αφού όμως η TM T&D αποτελούσε κοινή επιχείρηση, της οποίας τα δικαιώματα, οι υποχρεώσεις, οι εξουσίες λήψης αποφάσεων και τα κέρδη κατανέμονταν εξίσου μεταξύ των δύο μετόχων, η προσφεύγουσα φρονεί ότι η Επιτροπή έπρεπε να της έχει καταλογίσει το 50 % του αρχικού ποσού της TM T&D.
- 126 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι ο σκοπός που επικαλέστηκε η Επιτροπή ως δικαιολογητικό λόγο για τον επιμερισμό του αρχικού ποσού της TM T&D δεν επιδιώχθηκε σε σχέση με τους Ευρωπαίους κατασκευαστές. Τα αρχικά ποσά των κατασκευαστών αυτών καθορίστηκαν πράγματι με βάση απλώς και μόνο τον κύκλο εργασιών τους κατά το τελευταίο πλήρες έτος παράβασης, δηλαδή το 2003, χωρίς η Επιτροπή να εξετάσει αν αυτοί οι κύκλοι εργασιών ήταν αντιπροσωπευτικοί. Ειδικότερα, η Επιτροπή καθόρισε το αρχικό ποσό για τη Schneider στο 40 % του αρχικού ποσού της VA Tech, διότι το ποσοστό αυτό ισούνταν με το ποσοστό της συμμετοχής της στη VAS, χωρίς να εξακριβώσει την αναλογία των πωλήσεων της Schneider προς τις πωλήσεις της VA Tech κατά το χρονικό σημείο της σύστασης της VAS.
- 127 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η προσφεύγουσα φρονεί ότι υπέστη αδικαιολόγητη άνιση μεταχείριση εκ μέρους της Επιτροπής.
- 128 Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή έπρεπε να έχει επιμερίσει το αρχικό ποσό της TM T&D μεταξύ των μετόχων της σε συνάρτηση με τη συμμετοχή τους στο κεφάλαιό της, προκειμένου να αποφευχθεί η αναγωγή στο έτος 2001 ενόψει της συγκριτικής εξέτασης της θέσης που κατείχε κάθε κατασκευαστής το 2003 σε σχέση με τους άλλους κατασκευαστές, όπως συνάγεται από το επιχείρημα της Επιτροπής που διατυπώνεται στην αιτιολογική σκέψη 66 της προσβαλλόμενης απόφασης.
- 129 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας. Η Επιτροπή επισημαίνει, πρώτον, ότι η λυσιτέλεια του σκοπού που επιδίωκε κατά τον επιμερισμό του αρχικού ποσού της TM T&D αναγνωρίστηκε από το Γενικό Δικαστήριο με την προπαρατεθείσα στη σκέψη 8 απόφαση Mitsubishi Electric κατά Επιτροπής (EU:T:2011:345). Δεύτερον, η περίπτωση της Schneider διαφέρει από την προκείμενη από πολλές απόψεις.
- 130 Υπενθυμίζεται ευθύς εξαρχής ότι η Επιτροπή αποφάσισε, με τις αιτιολογικές σκέψεις 62 και 67 της προσβαλλόμενης απόφασης, να επιμερίσει το υποθετικό αρχικό ποσό της TM T&D μεταξύ της προσφεύγουσας και της Toshiba κατ' αναλογία των πωλήσεων EMMA που είχε πραγματοποιήσει καθεμία τους το 2001, ώστε να αποτυπωθεί η ικανότητα καθεμιάς από τις εταιρίες αυτές να συμβάλει στην παράβαση κατά το χρονικό διάστημα που προηγήθηκε της σύστασης της TM T&D. Δεδομένου ότι το μερίδιο αγοράς της προσφεύγουσας στον τομέα των EMMA ήταν σημαντικά μεγαλύτερο από της Toshiba, της καταλογίστηκαν, με την αιτιολογική σκέψη 63 της προσβαλλόμενης απόφασης, τα δύο τρίτα περίπου του αρχικού ποσού της TM T&D, ενώ στην Toshiba καταλογίστηκε μόνο το ένα τρίτο του ποσού αυτού.
- 131 Από την άποψη αυτή, επισημαίνεται, πρώτον, ότι η προσφεύγουσα και η Toshiba κατείχαν από 50 % του κεφαλαίου της TM T&D. Το γεγονός αυτό δεν αναιρεί πάντως το ότι οι δραστηριότητες που μεταβιβάστηκαν στον τομέα των EMMA από τις εν λόγω εταιρίες στην TM T&D κατά τη σύστασή της και τα μερίδια αγοράς που αντιστοιχούσαν στις δραστηριότητες αυτές ήσαν άνισα, λόγω της διαφορετικής θέσης που κατείχαν κατά τον κρίσιμο χρόνο, από άποψη ανταγωνισμού, αφενός η προσφεύγουσα και αφετέρου η Toshiba εντός της αγοράς των EMMA.

- 132 Υπό τις περιστάσεις αυτές, κακώς η προσφεύγουσα επικαλείται τα ποσοστά συμμετοχής της ίδιας και της Toshiba στο κεφάλαιο της TM T&D, τα οποία ενδεχομένως οφείλονταν σε περιστάσεις που δεν είχαν σχέση με την αγορά των EMMA ή είχαν επηρεαστεί από τέτοιες περιστάσεις, με σκοπό να μη ληφθεί υπόψη η πραγματική κατάσταση που επικρατούσε στην εν λόγω αγορά, όπως αυτή προκύπτει από τους κύκλους εργασιών του 2001, του τελευταίου πλήρους έτους πριν από τη σύσταση της TM T&D.
- 133 Δεύτερον, όσον αφορά την αιτίαση ότι έχει παραβιαστεί η αρχή της ίσης μεταχείρισης, υπενθυμίζεται ότι από τη νομολογία που παρατέθηκε ανωτέρω στη σκέψη 108 προκύπτει ότι, όταν η Επιτροπή αποφασίζει να επιβάλει πρόστιμα δυνάμει του δικαίου του ανταγωνισμού, η εν λόγω αρχή επιβάλλει να μην αντιμετωπίζονται παρόμοιες καταστάσεις με διαφορετικό τρόπο και διαφορετικές καταστάσεις με τον ίδιο τρόπο, εκτός αν μια τέτοια αντιμετώπιση δικαιολογείται αντικειμενικά.
- 134 Εν προκειμένω δεν αμφισβητείται ότι το ύψος του προστίμου της προσφεύγουσας υπολογίστηκε με διαφορετικό τρόπο από ό,τι το ύψος των προστίμων των Ευρωπαίων κατασκευαστών. Πρέπει όμως να τονιστεί ότι η προσφεύγουσα βρισκόταν σε διαφορετική θέση από ό,τι γενικά οι εν λόγω κατασκευαστές ή ειδικά η Schneider.
- 135 Συγκεκριμένα, κατά τη διάρκεια του έτους αναφοράς, οι δραστηριότητες στον τομέα των EMMA που ασκούσαν προηγουμένως η προσφεύγουσα και η Toshiba ασκούνταν από την κοινή επιχείρησή τους, την TM T&D. Αυτό αποτελεί την ειδοποιό διαφορά μεταξύ της προσφεύγουσας και των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων, πλην της Schneider και της VA Tech, οι οποίες είχαν συγχωνεύσει εντός της VAS τις δραστηριότητές τους στον τομέα των EMMA.
- 136 Κακώς επίσης η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή, κατά τον καθορισμό των προστίμων που επέβαλε στη Schneider και στη VA Tech, δεν επιδίωξε να αποτυπώσει στα πρόστιμα αυτά τη διαφορετική θέση που κατείχαν από άποψη ανταγωνισμού οι δύο αυτοί μέτοχοι της VAS. Πράγματι, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 275 της προπαρατεθείσας στη σκέψη 8 απόφασης Mitsubishi Electric κατά Επιτροπής (EU:T:2011:345), η Επιτροπή επιδίωκε τον ίδιο σκοπό με την αιτιολογική σκέψη 489 της απόφασης του 2007, όπου αναφέρθηκε ρητά στη «συμβολή της Schneider στην κοινή επιχείρηση, όσον αφορά τις πωλήσεις», κατά το χρονικό σημείο της σύστασης της VAS. Η Επιτροπή όμως έκρινε ότι η συμβολή αυτή είχε αποτυπωθεί επαρκώς στο ποσοστό συμμετοχής της Schneider στο κεφάλαιο της VAS.
- 137 Στην προκειμένη περίπτωση όμως η Επιτροπή διέθετε σαφή και αναμφισβήτητα στοιχεία, και συγκεκριμένα τον κύκλο εργασιών αφενός της προσφεύγουσας και αφετέρου της Toshiba για το 2001, από τα οποία συνήγαγε το συμπέρασμα ότι το ποσοστό συμμετοχής καθεμιάς από τις εταιρίες αυτές στο κεφάλαιο της TM T&D δεν ήταν αντιπροσωπευτικό της θέσης τους στην αγορά κατά το μεγαλύτερο μέρος της διάρκειας της παράβασης. Συναφώς η προσφεύγουσα δεν προβάλλει καν τον ισχυρισμό ότι υπήρχαν τέτοια στοιχεία σχετικά με τη θέση της Schneider εντός της VAS.
- 138 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η απόφαση της Επιτροπής να μη λάβει υπόψη τα ποσοστά συμμετοχής της προσφεύγουσας και της Toshiba στο κεφάλαιο της TM T&D ως κριτήριο επιμερισμού του αρχικού ποσού της τελευταίας αυτής εταιρίας και να λάβει αντίθετα υπόψη τις πωλήσεις EMMA που πραγματοποίησαν η προσφεύγουσα και η Toshiba το 2001 δεν συνιστά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης.
- 139 Όσον αφορά άλλωστε τον συναφή ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε την άνιση μεταχείριση στην οποία την υπέβαλε, επιβάλλεται η παραπομπή στις σκέψεις 80 έως 82 της παρούσας απόφασης.

- 140 Τρίτον, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας που παρατίθεται ανωτέρω στη σκέψη 128, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η αναγωγή των πωλήσεων EMMA που πραγματοποίησαν η προσφεύγουσα και η Toshiba το 2001 σε κριτήριο επιμερισμού εισάγει στον τρόπο υπολογισμού ένα στοιχείο που παραπέμπει σε άλλο έτος και όχι στο έτος αναφοράς, δηλαδή στο 2003.
- 141 Εντούτοις, δεν αμφισβητείται καταρχάς ότι το βασικό στοιχείο στο οποίο στηρίζεται η μέθοδος υπολογισμού της Επιτροπής είναι ο κύκλος εργασιών της TM T&D κατά το έτος αναφοράς, πράγμα που σημαίνει ότι η μέθοδος αυτή καθιστά δυνατή μια αντικειμενική σύγκριση με τις άλλες επιχειρήσεις που μετείχαν στη σύμπραξη. Το γεγονός αυτό επισημαίνεται άλλωστε ρητά στην αιτιολογική σκέψη 66 της προσβαλλόμενης απόφασης.
- 142 Στη συνέχεια, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 131 και 132 της παρούσας απόφασης, το γεγονός ότι ελήφθησαν υπόψη οι πωλήσεις EMMA της προσφεύγουσας και της Toshiba του 2001 καθιστά δυνατή την αποτύπωση της πραγματικής θέσης που κατείχαν οι εταιρίες αυτές στην αγορά των EMMA κατά το μεγαλύτερο μέρος της διάρκειας της παράβασης και οι οποίες δεν αντιστοιχούσαν απόλυτα στα ποσοστά συμμετοχής τους στο κεφάλαιο της TM T&D.
- 143 Τέλος, το γεγονός ότι οι πωλήσεις EMMA της προσφεύγουσας και της Toshiba του 2001 ελήφθησαν υπόψη ως κριτήριο επιμερισμού του αρχικού ποσού της TM T&D αναγνωρίστηκε ρητά, με τη σκέψη 276 της προπαρατεθείσας στη σκέψη 8 απόφασης Mitsubishi Electric κατά Επιτροπής (EU:T:2011:345), ως μέθοδος που καθιστά δυνατή όχι μόνο την τήρηση της αρχής της ίσης μεταχείρισης, κατά την οποία πρέπει να επιλέγεται το ίδιο έτος αναφοράς για όλους τους μετέχοντες στην παράβαση, αλλά συγχρόνως και την υλοποίηση της βούλησης της Επιτροπής να αποτυπωθεί η διαφορετική θέση που κατείχαν από άποψη ανταγωνισμού η προσφεύγουσα και η Toshiba κατά το χρονικό σημείο της σύστασης της TM T&D.
- 144 Κατόπιν των ανωτέρω, ο έκτος λόγος ακύρωσης πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου ακύρωσης: παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, καθόσον η Επιτροπή υπολόγισε το ύψος του προστίμου της προσφεύγουσας με τον ίδιο τρόπο με τον οποίο υπολόγισε το ύψος των προστίμων των Ευρωπαίων κατασκευαστών

- 145 Με τον τρίτο λόγο ακύρωσης η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον υπολόγισε το ύψος του προστίμου της με τον ίδιο τρόπο με τον οποίο υπολόγισε το ύψος των προστίμων των Ευρωπαίων κατασκευαστών. Η προσφεύγουσα διευκρινίζει ότι μετέσχε στη συμφωνία GQ, αμφισβητεί ότι μετέσχε στο κοινό σύμφωνο και αρνείται ότι μετέσχε στη συμφωνία EQ, της οποίας την ύπαρξη ισχυρίζεται ότι αγνοούσε. Υπό τις περιστάσεις αυτές, ακόμη και αν υποτεθεί ότι μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνη για το κοινό σύμφωνο, η αντίληψη της Επιτροπής ότι έπρεπε να της επιβληθεί η ίδια κύρωση όπως και στους Ευρωπαίους κατασκευαστές, μολονότι οι τελευταίοι αυτοί είχαν μετάσχει όχι μόνο στο κοινό σύμφωνο και στη συμφωνία GQ, αλλά και στη συμφωνία EQ, είναι αντίθετη με τις αρχές της επιείκειας και της αναλογικότητας. Πράγματι, όπως προκύπτει από τη νομολογία, η συμμετοχή σε δύο πολύ σοβαρές παραβάσεις πρέπει να τιμωρείται αυστηρότερα από ό,τι η συμμετοχή σε μία μόνο σοβαρή παράβαση.
- 146 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι, στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή ομολόγησε, με το υπόμνημα αντίκρουσης της αναιρέσης που είχε ασκηθεί κατά της προπαρατεθείσας στη σκέψη 8 απόφασης Mitsubishi Electric κατά Επιτροπής (EU:T:2011:345), ότι η ABB είχε επιδεινώσει την παράβαση, αν υποτεθεί ότι στην παράβαση αυτή μετείχαν όχι μόνο Ευρωπαίοι κατασκευαστές, αλλά και Ιάπωνες.
- 147 Ομοίως, κατά την προσφεύγουσα πάντα, οι παραβάσεις στις οποίες μετέσχε χαρακτηρίζονται από διαφορετικό βαθμό βαρύτητας. Συγκεκριμένα, ενώ η συμφωνία EQ είχε ως αποτέλεσμα να καταργήσει τον ανταγωνισμό μεταξύ πραγματικών ανταγωνιστών εντός της ευρωπαϊκής αγοράς και επομένως είχε ουσιαστικές επιπτώσεις στην ευρωπαϊκή αγορά, η συμφωνία GQ και το λεγόμενο κοινό

- σύμφωνο, αν υποθεθεί ότι η ύπαρξή του έχει αποδειχθεί, είχαν το πολύ ως αποτέλεσμα την εξάλειψη δυνητικών ανταγωνιστών. Στην πραγματικότητα όμως η συμφωνία GQ και το λεγόμενο κοινό σύμφωνο δεν παρήγαγαν κανένα αποτέλεσμα εντός του ΕΟΧ, αφού οι Ιάπωνες κατασκευαστές, και πιο συγκεκριμένα η προσφεύγουσα, δεν ήταν σοβαροί ανταγωνιστές εντός του χώρου αυτού, αφού υπήρχαν αντικειμενικά εμπόδια οικονομικής και τεχνικής φύσης.
- 148 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας. Η Επιτροπή εκθέτει ειδικότερα ότι η παράβαση που διαπιστώθηκε με την απόφαση του 2007 ήταν ενιαία και διαρκής παράβαση και ότι η συμμετοχή των ιαπωνικών επιχειρήσεων, μεταξύ των οποίων καταλέγεται και η προσφεύγουσα, στην παράβαση αυτή δεν ήταν λιγότερο σοβαρή από ό,τι των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων.
- 149 Πρέπει ευθύς εξαρχής να τονιστεί ότι η δήλωση της προσφεύγουσας ότι αμφισβητεί τη συμμετοχή της στο κοινό σύμφωνο βαίνει πέραν του αντικειμένου της υπό κρίση διαφοράς. Συγκεκριμένα, η συμμετοχή της προσφεύγουσας στο κοινό σύμφωνο διαπιστώθηκε με την απόφαση του 2007, η οποία κατέστη απρόσβλητη επί του σημείου αυτού κατόπιν της έκδοσης της προπαρατεθείσας στη σκέψη 25 απόφασης Siemens κατά Επιτροπής (EU:C:2013:866). Αντίθετα, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αφορά τη διαπίστωση της συμμετοχής της προσφεύγουσας στην παράβαση, αλλά μόνο το πρόστιμο που πρέπει να της επιβληθεί λόγω της συμμετοχής της αυτής.
- 150 Όσον αφορά τις λοιπές αιτιάσεις, από τη νομολογία προκύπτει ότι, εφόσον μια παράβαση έχει διαπραχθεί από πολλές επιχειρήσεις, πρέπει να εξετάζεται η σοβαρότητα της συμμετοχής καθεμιάς από αυτές σε σύγκριση με τη συμμετοχή των άλλων (βλ. απόφαση της 8ης Ιουλίου 1999, Επιτροπή κατά Anic Partecipazioni, C-49/92 P, Συλλογή, EU:C:1999:356, σκέψη 150 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Επομένως, το ότι μια επιχείρηση δεν έχει μετάσχει σε όλα τα συστατικά στοιχεία μιας σύμπραξης ή ότι είχε ήσσονα ρόλο σε όσες πτυχές της σύμπραξης έχει μετάσχει πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση της σοβαρότητας της παράβασης και κατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου (προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Anic Partecipazioni, EU:C:1999:356, σκέψη 90).
- 151 Εν προκειμένω, πρώτον, όπως υπενθυμίστηκε ανωτέρω με τις σκέψεις 2 έως 4, η Επιτροπή είχε διαπιστώσει με την απόφαση του 2007 την τέλεση μιας ενιαίας και διαρκούς παράβασης, η οποία περιελάμβανε το κοινό σύμφωνο, τη συμφωνία GQ και τη συμφωνία EQ. Επομένως, κακώς η προσφεύγουσα υπαινίσσεται ότι οι ευρωπαϊκές επιχειρήσεις είχαν μετάσχει σε δύο παραβάσεις, ενώ η ίδια σε μία μόνο.
- 152 Δεύτερον, αντίθετα από ό,τι ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, ο βαθμός συμμετοχής της στην παράβαση δεν καθίσταται μικρότερος από το γεγονός ότι δεν μετέσχε στην ανάθεση των έργων σχετικά με τους EMMA εντός του ΕΟΧ, η οποία διεπόταν από τη συμφωνία EQ.
- 153 Από την άποψη αυτή, δεν αμφισβητείται βέβαια ότι η συμμετοχή των Ιαπώνων κατασκευαστών και των Ευρωπαϊών κατασκευαστών στις συμφωνίες και στις εναρμονισμένες πρακτικές που διαπιστώθηκαν με την απόφαση του 2007 και αφορούσαν τον ΕΟΧ δεν ήταν ίδιας φύσης. Συγκεκριμένα, οι ιαπωνικές επιχειρήσεις, μεταξύ των οποίων και η προσφεύγουσα, ανέλαβαν τη δέσμευση, στο πλαίσιο του κοινού συμφώνου, να μη διεισδύσουν στην αγορά του ΕΟΧ και, επομένως, η συμμετοχή τους συνίστατο σε παράλειψη. Αντίθετα, οι ευρωπαϊκές επιχειρήσεις διαμοιράστηκαν τα διάφορα έργα EMMA εντός της αγοράς του ΕΟΧ μέσω θετικών συμπαιγνιακών πράξεων (βλ. επ' αυτού την απόφαση της 12ης Ιουλίου 2011, Toshiba κατά Επιτροπής, T-113/07, Συλλογή, EU:T:2011:343, σκέψη 260).
- 154 Επισημαίνεται εντούτοις ότι η παράλειψη αυτή των ιαπωνικών επιχειρήσεων, μεταξύ των οποίων και η προσφεύγουσα, αποτελούσε αναγκαία προϋπόθεση για την κατανομή των έργων EMMA εντός του ΕΟΧ μεταξύ των Ευρωπαϊών κατασκευαστών σύμφωνα με τους κανόνες που είχαν συνομολογηθεί

προς τούτο (προπαρατεθείσα στη σκέψη 153 απόφαση Toshiba κατά Επιτροπής, EU:T:2011:343, σκέψη 261). Επομένως, η τήρηση από τις ιαπωνικές επιχειρήσεις των δεσμεύσεων που είχαν αναλάβει με το κοινό σύμφωνο αποτελούσε αναγκαία συμβολή στη συνολική λειτουργία της παράβασης.

- 155 Επιπλέον, με τις σκέψεις 220 και 226 της προπαρατεθείσας στη σκέψη 153 απόφασης Toshiba κατά Επιτροπής (EU:T:2011:343), το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η συμμετοχή των ιαπωνικών επιχειρήσεων στο κοινό σύμφωνο, το οποίο περιελάμβανε τους μηχανισμούς κοινοποίησης και λογιστικής υπαγωγής, σήμαινε αφενός ότι οι επιχειρήσεις αυτές ήταν ενήμερες για το γεγονός ότι τα έργα EMMA εντός του ΕΟΧ προορίζονταν αποκλειστικά για τους Ευρωπαίους κατασκευαστές και αφετέρου ότι μπορούσαν ευλόγως να συναγάγουν ότι η ανάθεση των έργων αυτών ήταν το αποτέλεσμα συμπαιγνίας. Επομένως, οι Ιάπωνες κατασκευαστές, ανεξάρτητα από το ζήτημα αν είχαν γνώση της ίδιας της συμφωνίας ΕQ, ήταν ενήμεροι για την παραβατική συμπεριφορά που ρύθμιζε η εν λόγω συμφωνία.
- 156 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι η συμβολή της προσφεύγουσας στην παράβαση είναι παρόμοια με τη συμβολή των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων.
- 157 Τρίτον, ούτε το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η ABB είχε επιδεινώσει την παράβαση, αν υποθεθεί ότι η παράβαση αυτή αφορούσε και τους Ιάπωνες κατασκευαστές, μπορεί να γίνει δεκτό. Δεν υπάρχει βέβαια αμφιβολία ότι, όσο περισσότεροι μετέχουν στην παράβαση, τόσο σοβαρότερη είναι η παράβαση αυτή. Το γεγονός αυτό όμως δεν επιτρέπει τη συναγωγή βάσιμων συμπερασμάτων ως προς τον βαθμό συμμετοχής στην παράβαση αυτή διαφόρων ομάδων από τους μετέχοντες στην παράβαση.
- 158 Τέταρτον, όσον αφορά τη σύγκριση της σοβαρότητας των διαφόρων μορφών της αντίθετης προς τους κανόνες ανταγωνισμού συμπεριφοράς που επέδειξαν εν προκειμένω οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις, η προσφεύγουσα επιδιώκει καταρχάς να αποσυνδέσει τεχνητά τις διάφορες συνιστώσες της ενιαίας παράβασης που διαπιστώθηκε με την απόφαση του 2007.
- 159 Εξάλλου, το επιχείρημα της προσφεύγουσας έχει ως έρεισμα το ότι η προσφεύγουσα δεν ήταν σοβαρός ανταγωνιστής εντός του ΕΟΧ. Όπως όμως προκύπτει από τις σκέψεις 161 έως 182 της παρούσας απόφασης, το πραγματικό αυτό στοιχείο δεν αποδείχθηκε επαρκώς κατά νόμο από την προσφεύγουσα, οπότε δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο του υπό εξέταση λόγου ακύρωσης.
- 160 Κατόπιν όλων των ανωτέρω, ο τρίτος λόγος ακύρωσης πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τέταρτου λόγου ακύρωσης: η Επιτροπή κακώς δεν έλαβε υπόψη της ορισμένα αποδεικτικά στοιχεία τεχνικής και οικονομικής φύσης κατά τον προσδιορισμό των επιπτώσεων της συμπεριφοράς της προσφεύγουσας και κατά τον υπολογισμό του ύψους του προστίμου που της επέβαλε

- 161 Με τον τέταρτο λόγο ακύρωσης η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή κακώς δεν έλαβε υπόψη της ορισμένα αποδεικτικά στοιχεία τεχνικής και οικονομικής φύσης κατά τον προσδιορισμό των επιπτώσεων της συμπεριφοράς της και κατά τον υπολογισμό του ύψους του προστίμου που της επέβαλε. Η προσφεύγουσα διευκρινίζει ότι, όταν παρέλαβε την ανακοίνωση αιτιάσεων του 2006, ανέθεσε σε ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες να καταρτίσουν μια τεχνική έκθεση και μια οικονομική έκθεση, από τις οποίες αποδεικνύεται πέραν πάσης αμφιβολίας ότι οι μη Ευρωπαίοι κατασκευαστές δεν είχαν καμία πιθανότητα να διεισδύσουν στην ευρωπαϊκή αγορά των EMMA μεταξύ 1988 και 2004, πέρα από την πραγματοποίηση περιορισμένων και ειδικών πωλήσεων, λόγω εμποδίων οικονομικής και τεχνικής φύσης (στο εξής: εκθέσεις εμπειρογνομένων).
- 162 Η Επιτροπή όμως, κατά την προσφεύγουσα πάντα, δεν έλαβε υπόψη της τις εκθέσεις εμπειρογνομένων κατά την ανάλυση των επιπτώσεων που είχαν στην ευρωπαϊκή αγορά οι παραβάσεις που είχαν τελεστεί κατά την άποψή της και δεν διατύπωσε συγκεκριμένα επιχειρήματα,

- τα οποία να είναι δυνατόν να αντικρουστούν. Η Επιτροπή δηλαδή περιορίστηκε να τις χαρακτηρίσει ως μελέτες γενικού περιεχομένου, παρά το γεγονός ότι οι εν λόγω εκθέσεις παρείχαν αξιόπιστη εξήγηση για τη μη πραγματοποίηση πωλήσεων από την προσφεύγουσα στην Ευρώπη, πράγμα που άλλωστε έχει επίσης σημασία για την ύπαρξη ευθύνης μιας επιχείρησης βάσει του άρθρου 101 ΣΛΕΕ.
- 163 Επομένως, κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή κακώς θεώρησε δεδομένο ότι η προσφεύγουσα μπορούσε να έχει πραγματοποιήσει πωλήσεις EMMA στην Ευρώπη, παρά τα σαφέστατα πορίσματα των εκθέσεων εμπειρογνομόνων, κατά τα οποία η προσφεύγουσα δεν μπορούσε να πραγματοποιήσει άμεσες πωλήσεις EMMA προς Ευρωπαίους πελάτες κατά το μεγαλύτερο μέρος της διάρκειας της παράβασης. Η Επιτροπή παρέβη κατά συνέπεια την υποχρέωσή της να εξετάζει, κατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου, το οικονομικό αποτέλεσμα της συμπεριφοράς την οποία θεωρεί αντίθετη προς τον ανταγωνισμό και επέβαλε έτσι δυσανάλογο πρόστιμο στην προσφεύγουσα.
- 164 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας, και ιδίως τη σημασία και την αποδεικτική δύναμη των εκθέσεων εμπειρογνομόνων.
- 165 Συναφώς συνάγεται από το σημείο 1 Α των κατευθυντήριων γραμμών για τον υπολογισμό των προστίμων ότι, κατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η πραγματική οικονομική δυνατότητα του αυτοργού της παράβασης να προξενήσει σημαντική ζημία σε άλλους οικονομικούς παράγοντες, και ιδίως στους καταναλωτές.
- 166 Η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας συνίσταται κατ' ουσία στον ισχυρισμό ότι η συμμετοχή της στην παράβαση δεν μπορούσε να παραβλάψει τον ανταγωνισμό εντός του ΕΟΧ, αντίθετα από ό,τι δέχτηκε η Επιτροπή με τις αιτιολογικές σκέψεις 314 έως 318 της απόφασης του 2007, οι οποίες μπορούν να ληφθούν υπόψη εν προκειμένω, αφού το κύρος τους δεν επηρεάστηκε από την προπαρατεθείσα στη σκέψη 8 απόφαση Mitsubishi Electric κατά Επιτροπής (EU:T:2011:345).
- 167 Κατά πρώτον, επισημαίνεται συναφώς ότι, όπως διαπίστωσε η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 317 της απόφασης του 2007, η ύπαρξη του κοινού συμφώνου, και κυρίως του μηχανισμού κοινοποίησης και λογιστικής υπαγωγής, σημαίνει ότι οι Ευρωπαίοι κατασκευαστές αντιμετώπιζαν τους Ιάπωνες κατασκευαστές ως σοβαρούς εν δυνάμει ανταγωνιστές, μολονότι υπήρχαν ορισμένα αντικειμενικά εμπόδια για την είσοδό τους στην αγορά, την ύπαρξη των οποίων δεν αμφισβητεί εξάλλου η Επιτροπή. Αν δεν συνέβαινε αυτό, δεν θα είχε συναφθεί το κοινό σύμφωνο ούτε θα είχε τηρηθεί από τους Ευρωπαίους κατασκευαστές, για τους οποίους συνεπαγόταν την απώλεια ενός μέρους των έργων EMMA εκτός του ΕΟΧ. Με το δεδομένο ότι οι Ευρωπαίοι κατασκευαστές, λόγω της προνομιακής θέσης τους στην Ευρώπη, βρίσκονταν σε πλεονεκτική θέση για να εκτιμήσουν την κατάσταση στον ΕΟΧ, το γεγονός ότι αποδέχτηκαν το κοινό σύμφωνο συνιστά επιχείρημα που κλονίζει σοβαρά τη βασιμότητα της άποψης της προσφεύγουσας (βλ., κατ' αναλογία, την απόφαση της 12ης Ιουλίου 2011, Hitachi κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-112/07, Συλλογή, EU:T:2011:342, σκέψη 319).
- 168 Κατά δεύτερον, επισημαίνεται ότι οι προσκομισθείσες από την προσφεύγουσα εκθέσεις εμπειρογνομόνων καταρτίστηκαν για τις συγκεκριμένες ανάγκες της άμυνας της προσφεύγουσας στο πλαίσιο της διαδικασίας που κατέληξε στην έκδοση της απόφασης του 2007. Όπως υποστήριξε η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 318 της απόφασης του 2007, οι εκθέσεις αυτές έχουν γενική διατύπωση και δεν συνάγεται από αυτές ότι η προσφεύγουσα εξέτασε τη δυνατότητα ή την εμπορική σκοπιμότητα διείσδυσης στην αγορά του ΕΟΧ.
- 169 Επιπλέον, όσον αφορά την οικονομική έκθεση, πρέπει να τονιστεί ότι ορισμένα από τα προβληθέντα επιχειρήματα στηρίζονται στις διαφορές που υπάρχουν μεταξύ των εγχώριων αγορών στην Ευρώπη ή μάλιστα στην προτίμηση που υπάρχει για τον προμηθευτή του ήδη εγκαταστημένου εξοπλισμού. Όσον όμως αφορά τουλάχιστον τις άλλες χώρες, πλην των χωρών των κατασκευαστών, οι διαφορές μεταξύ των εγχώριων αγορών τους επηρέασαν και τους Ευρωπαίους κατασκευαστές, πράγμα που σημαίνει ότι οι Ιάπωνες κατασκευαστές δεν βρίσκονταν εξ ορισμού σε μειονεκτική θέση επ' αυτού. Ομοίως, η προγενέστερη ικανοποιητική σχέση με έναν προμηθευτή τείνει να θέσει σε μειονεκτική

θέση όλους τους λοιπούς προμηθευτές, ανεξαρτήτως του αν είναι Ευρωπαίοι ή Ιάπωνες (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα στη σκέψη 167 απόφαση Hitachi κ.λπ. κατά Επιτροπής, EU:T:2011:342, σκέψη 323).

- 170 Επιπλέον, ορισμένα από τα επιχειρήματα που διατυπώνονται στην οικονομική έκθεση δεν είναι πειστικά.
- 171 Για παράδειγμα, όσον αφορά τα θεσμικά εμπόδια, στα οποία αναφέρεται το σημείο 3 της εν λόγω έκθεσης, οι ίδιοι οι συντάκτες της ομολογούν ότι η σημασία τους έχει μειωθεί πλέον από το 1996.
- 172 Όσον αφορά την ανάλυση του κόστους παραγωγής, η οποία περιλαμβάνεται στο σημείο 4.1 της οικονομικής έκθεσης, οι συντάκτες της έκθεσης στηρίζονται, σε σχέση με το κόστος του εργατικού δυναμικού, στη «μέση διαφορά» κατά την περίοδο 1980-2003. Αυτή η γενικότατη προσέγγιση έχει ως αποτέλεσμα να συνηγορούνται στοιχεία που αφορούν έτη που δεν έχουν καμία σημασία και μάλιστα δεν λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι η διαφορά ήταν σαφώς μικρότερη σε ορισμένες περιόδους, και συγκεκριμένα μεταξύ 1996 και 2003, όπως προκύπτει από την εικόνα 4 στη σελίδα 15 της οικονομικής έκθεσης. Ομοίως, όσον αφορά το κόστος του χάλυβα, τα στοιχεία που περιέχονται στον πίνακα 4 της σελίδας 16 της οικονομικής έκθεσης και από τα οποία προκύπτει ότι η τιμή στην Ιαπωνία ήταν χαμηλότερη κατά 3% μεταξύ 1997 και 2004 αναιρούν την περιλαμβανόμενη στην ίδια σελίδα διαπίστωση των συντακτών της έκθεσης ότι «η Ιαπωνία δεν έχει ούτε πλεονέκτημα ούτε μειονέκτημα ως προς τον χάλυβα». Κατά συνέπεια, η κατά 22% διαφορά του κόστους παραγωγής, η οποία προκύπτει από τον πίνακα 5 της οικονομικής έκθεσης, δεν είναι αξιόπιστο στοιχείο, ιδίως όσον αφορά το δεύτερο μισό της περιόδου παράβασης.
- 173 Όσον αφορά την τεχνική έκθεση, ο συντάκτης της συνεργάστηκε στο παρελθόν με την προσφεύγουσα σε σχέση με δύο έργα, πράγμα που δημιουργεί ορισμένες αμφιβολίες σχετικά με την ανεξαρτησία του. Ομοίως, ο εν λόγω εμπειρογνώμονας φαίνεται να έχει άμεσες λεπτομερείς γνώσεις μόνο σε σχέση με την αγορά του Ηνωμένου Βασιλείου και τα πορίσματά του σχετικά με τις άλλες χώρες του ΕΟΧ στηρίζονται, όπως προκύπτει από τα σημεία 1, 20, 22 και 31 της τεχνικής έκθεσης, στις πληροφορίες που έχουν παράσχει άλλα πρόσωπα που δρουν στον εν λόγω τομέα. Επιπλέον, ορισμένα από τα πορίσματα αυτά, τα οποία περιλαμβάνονται στα σημεία 4, 5, 31 και 32 της τεχνικής έκθεσης, δεν αφορούν τον τεχνικό τομέα ή είναι διατυπωμένα με όχι ιδιαίτερα κατηγορηματικό τρόπο ή συνοδεύονται μάλιστα από μεγάλες επιφυλάξεις.
- 174 Η τεχνική έκθεση επισημαίνει πάντως δύο δυσκολίες τεχνικής φύσης που έχουν καταρχήν σημασία, και συγκεκριμένα στα μεν σημεία 29 και 30 τη μερική ασυμβατότητα όλων των ΕΜΜΑ της προσφεύγουσας με τις παραμέτρους που απαιτούν οι Ευρωπαίοι πελάτες, στο δε σημείο 28 την ανάγκη πραγματοποίησης συμπληρωματικών δοκιμών από ανεξάρτητο εργαστήριο που να τυγχάνει γενικής αναγνώρισης από τους Ευρωπαίους πελάτες. Εντούτοις, ο ίδιος ο συντάκτης της τεχνικής έκθεσης αναγνωρίζει, στο σημείο 30, ότι η προσφεύγουσα θα μπορούσε να σχεδιάσει προϊόντα για την ευρωπαϊκή αγορά. Το μόνο αρνητικό σχόλιό του επ' αυτού αφορά το κόστος του σχεδιασμού αυτού, πράγμα όμως που εξέρχεται του πλαισίου μιας τεχνικής έκθεσης, άρα και του πεδίου των ειδικών γνώσεων του συντάκτη της έκθεσης αυτής.
- 175 Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο, με την προπαρατεθείσα στη σκέψη 167 απόφαση Hitachi κ.λπ. κατά Επιτροπής (EU:T:2011:342), δέχτηκε συναφώς ότι ο Ιάπωνας παραγωγός ο οποίος επιθυμεί να διεισδύσει στην αγορά του ΕΟΧ υποχρεούται να προσαρμόσει το οικείο προϊόν στους ισχύοντες κανόνες, που απορρέουν από τις προδιαγραφές που έχει καθορίσει η Διεθνής Ηλεκτροτεχνική Επιτροπή, να πραγματοποιήσει ορισμένο αριθμό δοκιμών συμβατότητας και να λάβει τα σχετικά πιστοποιητικά. Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ωστόσο ότι οι Ιάπωνες κατασκευαστές ανταποκρίθηκαν στο παρελθόν στις υποχρεώσεις αυτές, όταν πραγματοποίησαν σποραδικές πωλήσεις ΕΜΜΑ εντός του ΕΟΧ, καθώς και μεγαλύτερο αριθμό πωλήσεων σε άλλα μέρη, στα οποία

εφαρμόζονταν επίσης οι προδιαγραφές της Διεθνούς Ηλεκτροτεχνικής Επιτροπής (βλ., κατ' αναλογία, την προπαρατεθείσα στη σκέψη 167 απόφαση Hitachi κ.λπ. κατά Επιτροπής, EU:T:2011:342, σκέψη 321).

- 176 Η τεχνική έκθεση αναφέρει επίσης τις απαιτήσεις και τις πρόσθετες τεχνικές χρήσεις που ισχύουν σε ορισμένες χώρες της Δυτικής Ευρώπης. Ωστόσο, τουλάχιστον όσον αφορά τις άλλες χώρες πλην των χωρών των κατασκευαστών, οι απαιτήσεις αυτές ίσχυαν για όλους τους πιθανούς προμηθευτές, είτε Ευρωπαίους είτε Ιάπωνες (βλ., κατ' αναλογία, την προπαρατεθείσα στη σκέψη 167 απόφαση Hitachi κ.λπ. κατά Επιτροπής, EU:T:2011:342, σκέψη 322).
- 177 Το ίδιο ισχύει προκειμένου για την ενδεχόμενη προτίμηση στους εγχώριους παραγωγούς, για την οποία γίνεται λόγος στα σημεία 26 και 29 της τεχνικής έκθεσης, εφόσον από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι οι χώρες του ΕΟΧ, πλην των χωρών των κατασκευαστών, ήταν ακριβώς αυτές για τις οποίες δεν υπήρχαν αξιόπιστοι εγχώριοι προμηθευτές. Για τους λόγους που παρατέθηκαν ανωτέρω στη σκέψη 169, ο συλλογισμός αυτός ισχύει κατά μείζονα λόγο για την ενδεχόμενη προτίμηση στον προμηθευτή του ήδη εγκαταστημένου εξοπλισμού, για την οποία γίνεται λόγος στα σημεία 26, 28 και 31 της τεχνικής έκθεσης.
- 178 Από την τεχνική έκθεση προκύπτει εξάλλου ότι τα περισσότερα εμπόδια για την είσοδο στην αγορά που περιγράφει η έκθεση αυτή μειώθηκαν σταδιακά από το δεύτερο μισό της δεκαετίας του '90.
- 179 Ως τελική παρατήρηση σχετικά με την εξέταση των δύο αυτών εκθέσεων πρέπει να αναφερθεί ότι η αποδεικτική δύναμή τους είναι επίσης αμφίβολη λόγω της πραγματικής κατάστασης που επικρατούσε στην αγορά. Συγκεκριμένα, όπως υπενθυμίστηκε παραπάνω στη σκέψη 175 και όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 316 της απόφασης του 2007, οι Ιάπωνες κατασκευαστές, μεταξύ των οποίων και η προσφεύγουσα, πραγματοποίησαν κατά τη διάρκεια της περιόδου της παράβασης σποραδικές πωλήσεις ΕΜΜΑ στον ΕΟΧ, καθώς και μεγαλύτερο αριθμό πωλήσεων στις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες και στις χώρες της Μεσογείου. Επομένως, μπόρεσαν, κατά τη διάρκεια της κρίσιμης περιόδου, να υπερκεράσουν εμπόδια αντίστοιχα με αυτά στα οποία αναφέρεται εν προκειμένω η προσφεύγουσα.
- 180 Τρίτον, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η παρατεταμένη ύπαρξη του κοινού συμφώνου και, συνεπώς, η ανυπαρξία Ιαπώνων κατασκευαστών στην αγορά του ΕΟΧ μπορούσαν να ενισχύσουν τεχνητά ορισμένα από τα εμπόδια για την είσοδο στην αγορά, τα οποία αναφέρει η προσφεύγουσα, ειδικότερα τα εμπόδια τα σχετικά με την αποδοχή των Ιαπώνων προμηθευτών από τους Ευρωπαίους πελάτες. Ωστόσο, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η προσφεύγουσα καλώς επικαλείται τις συνέπειες της λειτουργίας της παράβασης, στην οποία μετέσχε και η ίδια, για να αξιώσει τη μείωση του ύψους του προστίμου που της επιβλήθηκε για την ίδια αυτή παράβαση (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα στη σκέψη 167 απόφαση Hitachi κ.λπ. κατά Επιτροπής, EU:T:2011:342, σκέψη 327).
- 181 Κατόπιν όλων των ανωτέρω, το συμπέρασμα είναι ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμο το βάσιμο του ισχυρισμού της ότι η συμμετοχή της στην παράβαση δεν μπορούσε να παραβλάψει τον ανταγωνισμό εντός του ΕΟΧ. Υπό τις περιστάσεις αυτές, δεν μπορεί να καταλογιστεί στην Επιτροπή το γεγονός ότι δεν έλαβε υπόψη της τον ισχυρισμό αυτό κατά τον υπολογισμό του ύψους του προστίμου της προσφεύγουσας.
- 182 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί ο τέταρτος λόγος ακύρωσης.

Επί του δεύτερου λόγου ακύρωσης: παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης και παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης και της αρχής της αναλογικότητας, όσον αφορά τον υπολογισμό του συντελεστή αποτροπής

- 183 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση αιτιολόγησης και παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχείρισης και την αρχή της αναλογικότητας, όσον αφορά τον υπολογισμό του συντελεστή αποτροπής που εφαρμόστηκε στην περίπτωση της.
- 184 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει συναφώς ότι τα κατώτατα όρια για την υπαγωγή των μετεχόντων στη σύμπραξη στις διάφορες κατηγορίες, ενόψει του καθορισμού των συντελεστών αποτροπής, πρέπει να καθορίζονται με συνέπεια και αντικειμενικότητα. Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι δεν έπρεπε να είναι η μόνη που υπήχθη στην τρίτη κατηγορία, με συντελεστή αποτροπής 1,5, αλλά έπρεπε να έχει υπαχθεί στην ίδια κατηγορία με την ABB, με συντελεστή 1,25.
- 185 Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει καταρχάς ότι η διαφορά μεταξύ του κύκλου εργασιών της και του κύκλου εργασιών της ABB ήταν συγκρίσιμη με τη διαφορά μεταξύ των κύκλων εργασιών της Siemens και της Hitachi, οι οποίες υπήχθησαν και οι δύο στην πρώτη κατηγορία, με συντελεστή αποτροπής 2,5.
- 186 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει στη συνέχεια ότι οι διαφορές μεταξύ των κύκλων εργασιών των επιχειρήσεων της πρώτης και της δεύτερης κατηγορίας, καθώς και των επιχειρήσεων της δεύτερης και της τρίτης κατηγορίας, είναι σημαντικά μεγαλύτερες από τη διαφορά μεταξύ του κύκλου εργασιών της και του κύκλου εργασιών της ABB.
- 187 Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν παρέθεσε συναφώς καμία αντικειμενική αιτιολογία, παραβιάζοντας έτσι τις αρχές της ίσης μεταχείρισης και της αναλογικότητας. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι το Γενικό Δικαστήριο πρέπει να εφαρμόσει στην περίπτωση της έναν πολλαπλασιαστικό συντελεστή αποτροπής της τάξης του 1,25, όπως έγινε με την προπαρατεθείσα στη σκέψη 66 απόφαση Tokai Carbon κ.λπ. κατά Επιτροπής (EU:T:2004:118).
- 188 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.
- 189 Από τη σκέψη 320 της προπαρατεθείσας στη σκέψη 70 απόφασης Siemens κατά Επιτροπής (EU:T:2011:68) προκύπτει συναφώς ότι οι συντελεστές αποτροπής που καθορίστηκαν με την απόφαση του 2007, στην οποία παραπέμπουν οι αιτιολογικές σκέψεις 70 και 71 της προσβαλλόμενης απόφασης, τελούν σε αναλογία προς τους κύκλους εργασιών όλων των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, πλην της Siemens, για την οποία η αναλογική σχέση είναι φθίνουσα, δεδομένου ότι ως προς αυτή εφαρμόστηκε ο ίδιος συντελεστής με τη Hitachi, ενώ ο κύκλος εργασιών της σε παγκόσμια κλίμακα ήταν μεγαλύτερος από αυτόν της Hitachi κατά 6 και πλέον δισεκατομμύρια ευρώ.
- 190 Σύμφωνα με την ίδια αυτή σκέψη 320 της προπαρατεθείσας στη σκέψη 70 απόφασης Siemens κατά Επιτροπής (EU:T:2011:68), η αναλογική αυτή σχέση ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις που τέθηκαν με τη σκέψη 338 της απόφασης της 5ης Απριλίου 2006, Degussa κατά Επιτροπής (T-279/02, Συλλογή, EU:T:2006:103), κατά την οποία η κατάταξη των επιχειρήσεων σε κατηγορίες για τον καθορισμό του συντελεστή αποτροπής, σύμφωνα με την αρχή της ίσης μεταχείρισης, πρέπει να δικαιολογείται αντικειμενικά.
- 191 Ομοίως, με τη σκέψη 322 της προπαρατεθείσας στη σκέψη 70 απόφασης Siemens κατά Επιτροπής (EU:T:2011:68), το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι ήταν αλυσιτελής η επίκληση της προπαρατεθείσας στη σκέψη 66 απόφασης Tokai Carbon κ.λπ. κατά Επιτροπής (EU:T:2004:118), την οποία επικαλείται εν προκειμένω η προσφεύγουσα, δεδομένου ότι η απόφαση εκείνη είχε εκδοθεί σε σχέση με διαφορετικά πραγματικά περιστατικά.

- 192 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το συμπέρασμα είναι ότι ο συντελεστής αποτροπής της προσφεύγουσας καθορίστηκε κατ' εφαρμογή μεθόδου που είναι αντικειμενικά δικαιολογημένη, ειδικότερα όσον αφορά την απόφαση της Επιτροπής να κατατάξει την προσφεύγουσα σε άλλη κατηγορία και όχι στην κατηγορία στην οποία κατέταξε την ABB.
- 193 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί η αιτίαση που αφορά την παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης και της αρχής της αναλογικότητας.
- 194 Αφού όμως η προσφεύγουσα δεν υπέστη άνιση μεταχείριση, η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να παραθέσει ιδιαίτερη αιτιολογία σχετικά με τον καθορισμό του συντελεστή αποτροπής που εφάρμοσε στην περίπτωση της.
- 195 Κατά τα λοιπά, όπως τονίστηκε ήδη στη σκέψη 70, από τις σκέψεις 310 έως 317 της προπαρατεθείσας στη σκέψη 70 απόφασης Siemens κατά Επιτροπής (EU:T:2011:68) προκύπτει ότι η Επιτροπή εξέθεσε επαρκώς κατά νόμο, στην αιτιολογική σκέψη 491 της απόφασης του 2007, τα στοιχεία που είχε λάβει υπόψη προκειμένου να αυξήσει, για λόγους αποτροπής, τα βασικά ποσά των προστίμων. Αφού η διαπίστωση αυτή ισχύει επίσης για τον συντελεστή αποτροπής που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με την προσβαλλόμενη απόφαση, πρέπει να γίνει δεκτό αφενός ότι η προσφεύγουσα ήταν σε θέση να γνωρίζει τους λόγους που επέβαλλαν την αύξηση του αρχικού ποσού του προστίμου της και να προβάλλει τα δικαιώματά της και αφετέρου ότι το Γενικό Δικαστήριο έχει τη δυνατότητα να ασκήσει τον έλεγχό του.
- 196 Επομένως, η αιτίαση σχετικά με την παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης, καθώς και ο δεύτερος λόγος ακύρωσης στο σύνολό του, πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να απορριφθούν.
- 197 Δεδομένου ότι όλοι οι λόγοι ακύρωσης που προβλήθηκαν προς στήριξη του κύριου αιτήματος απορρίφθηκαν, το αίτημα αυτό πρέπει να απορριφθεί εξ ολοκλήρου.

Επί του επικουρικού αιτήματος: μείωση του ύψους του προστίμου

- 198 Η προσφεύγουσα, με το επικουρικό αίτημά της, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο την τροποποίηση του άρθρου 1 της προσβαλλόμενης απόφασης, προς τον σκοπό της κατάργησης ή τουλάχιστον της μείωσης του ύψους του προστίμου που της έχει επιβληθεί.
- 199 Στο σημείο αυτό επισημαίνεται ότι το επικουρικό αίτημα δεν στηρίζεται σε άλλους λόγους ή άλλα επιχειρήματα, πέρα από αυτά που επικαλέστηκε η προσφεύγουσα προς στήριξη του κύριου αιτήματός της. Επομένως, αν ληφθούν υπόψη οι σκέψεις που παρατέθηκαν ανωτέρω και το γεγονός ότι δεν υπάρχουν εν προκειμένω άλλα στοιχεία βάσει των οποίων να μπορεί να καταργηθεί ή τουλάχιστον να μειωθεί το ύψος του προστίμου που έχει επιβληθεί στην προσφεύγουσα, δεν υπάρχει λόγος το Γενικό Δικαστήριο, κατά την άσκηση της πλήρους δικαιοδοσίας του, να δεχθεί το επικουρικό αίτημα.
- 200 Ως εκ τούτου, επιβάλλεται η απόρριψη της προσφυγής στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 201 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το αίτημα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Καταδικάζει τη Mitsubishi Electric Corp. στα δικαστικά έξοδα.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 19 Ιανουαρίου 2016.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς	1
Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων	4
Σκεπτικό	5
Επί του κύριου αιτήματος: ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης	5
Επί του πρώτου λόγου ακύρωσης: παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης, παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας	6
– Επί των αιτιάσεων που αφορούν την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας ..	6
– Επί των αιτιάσεων που αφορούν την αιτιολόγηση της προσβαλλόμενης απόφασης	9
Επί του έβδομου λόγου ακύρωσης: παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας ως προς τον καθορισμό των ποσοστών επιμερισμού του αρχικού ποσού της TM T&D μεταξύ της προσφεύγουσας και της Toshiba	12
Επί του ένατου λόγου ακύρωσης: παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας, όσον αφορά τη μέθοδο καταλογισμού ενός αρχικού ποσού στην προσφεύγουσα για το διάστημα πριν από τη σύσταση της TM T&D	13
Επί του όγδοου λόγου ακύρωσης: παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης και της αρχής της αναλογικότητας λόγω της μεθόδου καταλογισμού ενός αρχικού ποσού στην προσφεύγουσα για το διάστημα πριν από τη σύσταση της TM T&D	15
Επί του έκτου λόγου ακύρωσης: παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης και της αρχής της αναλογικότητας κατά τον καθορισμό των ποσοστών επιμερισμού του αρχικού ποσού της TM T&D μεταξύ της προσφεύγουσας και της Toshiba	18
Επί του τρίτου λόγου ακύρωσης: παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, καθόσον η Επιτροπή υπολόγισε το ύψος του προστίμου της προσφεύγουσας με τον ίδιο τρόπο με τον οποίο υπολόγισε το ύψος των προστίμων των Ευρωπαϊκών κατασκευαστών	21
Επί του τέταρτου λόγου ακύρωσης: η Επιτροπή κακώς δεν έλαβε υπόψη της ορισμένα αποδεικτικά στοιχεία τεχνικής και οικονομικής φύσης κατά τον προσδιορισμό των επιπτώσεων της συμπεριφοράς της προσφεύγουσας και κατά τον υπολογισμό του ύψους του προστίμου που της επέβαλε	23
Επί του δεύτερου λόγου ακύρωσης: παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης και παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης και της αρχής της αναλογικότητας, όσον αφορά τον υπολογισμό του συντελεστή αποτροπής	27
Επί του επικουρικού αιτήματος: μείωση του ύψους του προστίμου	28
Επί των δικαστικών εξόδων	28